

Linh Thao **BEIZADORT** 1993

Linh Thao là một giữa nhiều phương thức cấm phòng trong Giáo Hội, chào đời đã hơn bốn thế kỷ rưỡi, trong nội kinh nghiệm nội tâm của thánh Jnhã Loyola, nhằm thao luyện cho linh hồn, tức là thực tập, trao dồi và bồi dưỡng cho đời nội tâm.

Sống trọn kế hoạch của Chúa là mưu cầu hạnh phúc cho chính mình.

Beizadort

Lời Ngỏ

TRONG SỐ NÀY

Nhận thấy phương pháp cấm phòng Linh Thao của Thánh Inhã Loyola là một phương pháp rất hữu ích cho sự sống đạo của Kitô hữu nên chúng tôi đã tổ chức một khóa tại Betzdorf vào tháng 4/92. Nhờ ơn Chúa Thánh Thần trợ giúp khóa Linh Thao này đã diễn tiến một cách tốt đẹp và kết quả mỹ mãn.

Khóa Linh Thao năm nay đúng ra được tổ chức vào mùa chay thánh như năm trước nhưng vì có một vài thay đổi trong chương trình của cha Linh Hướng nên khóa này được dời đến tháng 5/93.

Để lưu lại những kỷ niệm, những chia sẻ thân thương trong tình yêu Thiên Chúa sau những ngày cấm phòng, tập san Linh Thao Betzdorf 93 đã được thực hiện.

Chúng tôi ao ước mỗi năm sẽ tổ chức một khóa tĩnh tâm Linh Thao vào mùa chay để chúng ta có cơ hội cùng nhau cầu nguyện, học hỏi Lời Chúa và tìm hiểu sâu xa vào kế hoạch và Lịch Sử Cứu Độ của Ngài.

Chúng tôi chân thành cảm ơn Cha Simon Huỳnh Ngọc Quý, Cha Michael Nguyễn Thế Minh đã dành nhiều thì giờ và công sức - cũng như các Cha khác đã gián tiếp khuyến khích và cầu nguyện - ông Prälät Heinz Joachim Justus, Nationaldirektor der Ausländerseelsorge in Deutschland, đã giúp đỡ một số tiền trong việc tổ chức khóa cấm phòng này.

Chúng tôi cũng xin cảm ơn quý vị cố động viên và toàn thể tham dự viên.

Xin dâng lên Chúa lời cảm tạ và xin Ngài trả công bội hậu cho quý Cha, quý vị.

Kính
Thay mặt anh em tổ chức,
Trương

Lời ngỏ	02
Mộ trống	03
Tình thơ	04
Ảnh gợi ý cầu nguyện	07
Linh thao, đường vào miền đất tự do	08
Hình ảnh Mẹ Teresa	10
Thơ Tạ ơn	12
Thơ Bé hành hương Lộ Đức	13
Tôi đi cấm phòng	14
Spuren am Sand	16
Dấu chân trên cát	17
Cầu nguyện	18
Câu đối	19
Nước trời	20
Thơ Quê hương tôi	21
Kinh nguyện của Mẹ Teresa	22
Tiểu sử Thánh Ynhã	23
Bốn yếu tố cần thiết	25
Thơ Lời cầu xin muôn đời	26
Linh thao là gì?	27
Thơ Người tôi yêu	29
Dư âm Linh Thao 92	30
Am Ende - Phút cuối	31
Bốn bước Linh Thao	32
Tâm sự với Chúa	33
Thơ Người khác và tôi	35
Tâm tình Linh Thao	36
Thơ Ý sống	38
Phải có cà vạt	39
Món ăn Một năm hạnh phúc	42
Một biến đổi	43
Thơ Đưa con đi học	45
Phương pháp giúp bạn chia sẻ lời Chúa	45
Tìm hiểu mục đích các khóa Linh Thao	46
Đường Lên Trời	48
Đường Linh thao	49
Danh sách TDV .. Betzdorf 93	50

Nhắn tin Linh Thao

Để chuẩn bị cho tập san Kỷ Niệm Linh Thao năm 1994. Yêu cầu các bạn gửi bài vở về:
Trương Xuân Sao, Gustavsburger Str. 23 - 6095 Ginsheim 2

Số điện thoại nhà Concordia
02744 - 771
Linh Thao Betzdorf

Mộ

trống

Một ngày kia có một vị truyền giáo đi ngang qua khu chợ trời của một ngôi làng nhỏ thuộc miền Bắc Ấn Độ. Trước mặt tất cả mọi người, Ngài bắt đầu giảng đạo. Khi Ngài giảng xong, một tín đồ Hồi Giáo tiến đến gần vị truyền giáo nhún vai nói với ngài bằng một giọng mỉa mai: "Thưa Ngài, Ngài không có thể làm chúng được: Chúng tôi, những người tin vào đạo Hồi giáo, chúng tôi có những cái mà đạo của quý Ngài không có: Khi chúng tôi hành hương về Thánh Địa Mekka, nơi mà Mohammed, vị Giáo Chủ của chúng tôi (sống khoảng 570 - 632 trước Chúa Giáng Sinh) được chôn cất tại đó, chúng tôi thấy tận mắt quan tài của Ngài và chính Ngài còn nằm trong quan tài đó. Nhưng trái lại, khi các tín đồ Kitô của Ngài hành hương về đất thánh Giêrusalem, quý vị không thấy gì cả ngoài ngôi mộ trống rỗng". Mỉm cười vị truyền giáo trả lời: "Đó là điều may mắn vô cùng lớn lao cho chúng tôi, khi mộ của Thầy Giêsu chúng tôi trống rỗng. Mohammed, vị giáo chủ của quý vị đã chết, và vì thế, Ngài còn nằm trong quan tài. còn Thầy Giêsu của chúng tôi tôn thờ, Ngài không chết, Ngài Sống".

Tin mừng Phục Sinh mà các Thiên Thần loan báo cho các chị phụ nữ sáng hôm Chúa Nhật Phục Sinh ngày xưa và cho tất cả chúng ta hôm nay khi mừng Lễ Đức Kitô Phục Sinh là Tin Mừng Đùng Sợ. "Đùng Sợ!, vì ta biết các chị đi tìm Đức Kitô bị đóng đinh trên thập giá. Ngài không có ở đây, vì Ngài đã sống lại, như lời Ngài đã nói" (Ma. 28,5-6)

Khắp nơi toàn là nghĩa địa, mồ mả, Nghĩa trang... Tại công trường Đổ ở Mạc Tư Khoa: Lê Nin; tại Bắc Kinh: Mao Trạch Đông; tại Hà Nội: Hồ Chí Minh; tại Paris: Napoleon và tại Luân Đôn: các vua chúa Anh Quốc. Sự chết quả là một hàng rào chắn ngang đường, mà không ai trong chúng ta có thể chạy qua thoát được, kể cả những vua chúa, những người có quyền hành trên trái đất này.

Ngày hôm nay còn có hàng triệu tín đồ Hồi Giáo mỗi năm hành hương về viếng mộ Mohammed. Đối với họ, đó là một biến cố vĩ đại và hãnh diện nhất trong cuộc đời. Nhưng trong quan tài người chết vẫn còn nằm đó, không được Phục Sinh, không được về trời ngự bên hữu Thiên Chúa Cha toàn năng. Tuy người chết đó tiếp tục sống trong sự tưởng nhớ của các tín đồ. Vàng chỉ có thể thôi. Một vĩ nhân giữa các vĩ nhân khác. Nhưng họ không phải là Thiên Chúa, Đấng Cứu Chuộc, Vị Cứu Tinh, Đấng An Ủi, Tình Thương, Che Chở và Bảo Vệ con người.

"Tại sao các người tìm người sống nơi những kẻ chết? Ngài không còn ở đây. Ngài đã sống lại".

Trong niềm tin vào sự sống lại của Đấng đã chết và sống lại, để chúng ta cũng sẽ chết và sống lại như Ngài, xin chúc anh chị em một Lễ Phục Sinh thánh thiện và vui vẻ.

Simon Quỳ

Tình thơ

"Chúa Giêsu, theo lệ thường, thường đến núi cây dầu..... Các môn đệ cũng theo Chúa. Sau đó, Chúa rời xa các môn đệ một khoảng, rồi quỳ xuống cầu nguyện rằng: Lạy Cha, nếu Cha muốn, xin Cha cất chén này khỏi con! Nhưng đừng theo ý con, một xin theo ý Cha". Mồ hôi chúa như những giọt máu nhỏ xuống đất". (Luca 22,39-44)

Thứ tư, Núi Cây Dầu, vườn Gietsemani
.... buổi chiều trước khi dự tiệc ly.

Các con thân yêu,

Thật là lạ, bây giờ ta lại có cảm tưởng phấn khởi khi nghĩ đến những đau khổ ta sắp phải trải qua ngày mai trong vườn này. Ta biết kinh nghiệm này sẽ rất là đau đớn. Nhưng ta có cảm giác vinh quang đã gần kề.

Kinh nghiệm cám dỗ này ta muốn chia sẻ với các con, cũng sẽ là kinh nghiệm của nhiều người các con trong tương lai. Satan cũng sẽ giở trò của nó ra, nó đã liên li để làm nản lòng ta, từ gần ba năm trước đây, sau khi ta sống 40 ngày gần gũi với Cha trong sa mạc, nó đã bày ra tất cả những vinh quang trên trần gian này trước mặt ta và sẽ là của ta nếu ta phục tùng nó. Nó thuyết phục ta chiêu dụ mọi người bằng những phép lạ lớn lao, khi nó đem ta lên nóc đền thờ. Nó cũng muốn ta biến đá thành bánh, nói rằng nếu ta làm được, ta sẽ thành công vì những kẻ theo ta sẽ chẳng lo gì miếng ăn. Satan thật tinh ranh, mỗi một cám dỗ của nó bao giờ cũng viện lý do thành công và thất bại. Nếu ta chọn yêu thương ta sẽ thua thiệt; nếu ta dùng quyền hành ta sẽ thắng.

Thông thường, đa số thế gian đều dựa vào những hứa hẹn và quyền hành. Tình thương chẳng có một chỗ đứng nào, rất yếu ớt là khác. Nếu ta hứa với mọi người họ sẽ được no đủ bánh ăn, ta sẽ chiếm được lòng họ. Nếu ta dùng quyền hành và luật lệ trừng phạt để đối phó với mọi người [như những vua chúa thường làm vậy], ta sẽ lên ngôi vua. Nếu ta nhảy từ trên nóc nhà thờ xuống và thiên thần bảo vệ ta khỏi bị thương, đạo của ta sẽ khởi sắc, mọi người sẽ theo ta vì phép lạ đó.

Nhưng nếu ta chọn con "đường tình thương" không quyền hành, chẳng có hứa hẹn bảo đảm gì ở thế gian này, không có những sáng chói của phép lạ. Ta sẽ là một kẻ thất bại.

Đó là chương trình cứu độ ta thực hiện. Sức mạnh đối với Satan là con đường duy nhất để chiếm phục người khác. Con đường ta đi "đường tình thương", theo Satan nghĩ ta sẽ gặp những kẻ cứng lòng làm ngơ... sẽ cho ta cảm giác của kẻ bị bỏ rơi... và chết trên thập giá.

Ta đã chiến thắng trong hiệp đầu của trận chiến này [Satan đã bỏ đi, nhưng các con cũng biết, nó sẽ đợi cơ hội tốt hơn để trở lại]. Điều ngạc nhiên là hầu như mọi cám dỗ đều có một mục tiêu khác nhau, như nhiều biến cố khác nhau và có kết quả khác nhau, nhưng tất cả đều muốn lôi kéo ta xuống để làm ta nản lòng. (Bây giờ các con biết tại sao ta viết cho các con thơ này). Trong từng trường hợp riêng khác nhau, mỗi lần đem đến cho ta một sự ngã lòng khác nhau, nhưng căn bản chính của nó là muốn ta bỏ cuộc. Vì tình thương thật sự chỉ đem đến thua thiệt.

"Thấy chưa" ta có thể nghe Satan nói với ta: "Hãy nhìn xem những gì tình yêu mang lại cho người! việc làm người thật nhỏ bé và thật ít ỏi... người ta vẫn đến với người với những lý do không chính đáng... người ta vẫn chẳng hiểu người... người ta vẫn từ chối nghe lời người... Người cứ nhìn xem mười người hủi được chữa lành thì chín người đã chẳng màng tới người... Ngay cả đến việc nếu người chịu chết và sống lại, thế giới này vẫn như năm người anh của kẻ nhà giàu trong hỏa ngục kia, họ cũng vẫn chẳng để ý gì tới..."

Các con yêu dấu,
Thật đó là điều phiền não nhất cho ta, ta đã phải chiến đấu suốt ba năm dài qua, nhất là khi ta bắt đầu cuộc hành trình lên Giêrusalem này. Ta biết ta sẽ bị hạ nhục, phỉ báng, thế gian sẽ nhổ vào ta. Ta biết điều này làm ta đau đớn. Nhưng điều đau khổ nhất vẫn là ta không còn đau đớn nào mạnh hơn nữa để chứng tỏ lòng ta.

Cám dỗ này cũng sẽ cho các con thấy hai điểm vừa xấu vừa tốt. Điểm xấu là các con sẽ chẳng bao giờ thoát khỏi nó. Thần dữ sẽ khuấy phá các con như đã cám dỗ ta; nó kiên nhẫn lì lợm trở lại mãi khi nó có cơ hội tốt. Điểm tốt hơn là ảnh hưởng của thần dữ ngày ngày sẽ lu mờ dần trong con. Sự đau khổ các con phải chịu có lẽ mạnh mẽ lắm. {Các con biết trong hai ngày tới, ta sẽ trải qua những kinh nghiệm không thể nào diễn tả được, ta cũng sẽ không biết ra sao}. Nhưng biết rõ một điều là sức mạnh của thần dữ sẽ yếu dần... vì các con sẽ mạnh thêm mỗi khi chúng con vượt qua được nó.

Các con hãy phấn khởi hơn vì thế. Các con có thể phải chiến đấu trong cô đơn, trong mệt mỏi hơn, đầy những vết thương và cảm thấy yếu sức. Nhưng dần dần các con sẽ vượt qua một cách dễ dàng hơn. Ta tin tưởng điều đó như cảm giác của ta đang có bây giờ với sự khai hoàn Phục Sinh trong vườn Gietsemani này ngày mai.

Các con sẽ dự phần trong chiến thắng của ta và ta sẽ giúp các con trong những giây phút đó.

Hãy vững bước, đừng kể gì đến khó khăn. Tình thương thật sẽ mang thua thiệt cho các con.... nhưng chẳng bao giờ các con là thất bại. Thế gian khi xử dụng quyền hành sai quấy sẽ chấm dứt bằng sự thất bại, cũng sẽ chấm dứt bằng cái chết. Nhưng tình thương thì không lệ thuộc vào kết quả, và kết quả chẳng định được giá trị của tình thương.

Các con biết, bên cạnh đó, ta biết ta chẳng hoàn toàn là một người thất bại. Mẹ ta sẽ được hưởng cuộc sống đời đời với những gì ta làm. Nếu chẳng còn ai nữa, mẹ ta cũng đáng để ta hy sinh. À, còn các con nữa, các con cũng xứng đáng, các con cũng là con của Cha, và còn hàng hà người khác nữa, ta cũng muốn hy sinh cho họ.

Ta phải thực hiện những chương trình của ta. Ta không thể nào là con của Cha ta nếu ta không yêu có điều kiện. (Cha ta chắc chắn cũng không chấp nhận ta như thế).

Và điều đó cũng phải được thực hiện nơi các con: cùng đòi hỏi các con phải yêu, phải cùng một tinh thần, mang cùng một tin mừng, cùng chiến thắng thần dữ và cuối cùng là chiến thắng sự chết.

Ta sẽ ở bên cạnh các con, là nơi cho các con nương tựa, ta sẽ hiện diện trong tim mỗi lần các con chiến đấu với cám dỗ muốn kéo các con bỏ cuộc. Các con sẽ đứng vững như ta đứng vững.... trong ngày mai.

Lạy Cha, xin hãy ghé mắt tới những kẻ Cha yêu, những người môn đệ của con:

- * Có nhiều lúc gặp khủng hoảng, họ sẽ rất nản lòng vì mãi phải chiến đấu với cùng một cám dỗ mà họ không thoát ra được.

- * Có lúc họ tưởng họ đã giải quyết được

lòng yêu của cái, nhưng khi việc xảy đến họ vẫn bị nó dày xéo...

- * Có lúc họ nghĩ họ chiến thắng được lòng không kiên nhẫn của họ, nhưng khi va chạm họ vẫn quanh quẩn trong đó... họ vẫn thiếu kiên nhẫn, nóng giận.

- * Có lúc họ tưởng họ đã tha thứ được người làm họ đau khổ, mà thật sự, vết thương vẫn còn ở trong tiềm thức, chỉ chờ đợi cơ hội để bùng ra.

- * Có lúc họ nghĩ họ tìm ra lý tưởng sống, nhưng chuyện xảy ra làm cho họ mất lòng tin ngay.

Xin Cha đừng để họ nản lòng trong những cuộc thử thách, đừng để họ phải cúi đầu bỏ cuộc. Xin dịu dặt các con yêu của con sống một cách đơn sơ, chia sẻ tình yêu thật sự trong bất cứ hoàn cảnh nào. Cha đã ban cho con sức mạnh để thực hiện điều đó, xin cũng hãy ban cho họ. Tình Thương và chính Cha xứng đáng để cho họ theo đuổi. Và khi chiến thắng được cái chết cùng thần dữ, họ xứng đáng được Phục Sinh trong Tình Thương và trong Cha.

Thương yêu
Giêsu

*Phỏng dịch theo
"Letter from an understanding Friend"
của Isaias Power
BL (Wa)*

Này con đây... như viên đất sét trong tay Cha
Xin phó thác... xin nhào nặn, xin uốn nắn con theo ý Ngài.

Linh Thao

Đường vào miền đất tự do

Ngô Công Hoan SJ

Hai chữ Linh Thao nghe có vẻ xa lạ, cao xa như một danh từ thần bí dành cho những nhà tu hành đắc đạo lâu năm. Nhưng thật ra Linh Thao thật dễ hiểu và dành cho tất cả mọi người, mọi tầng lớp. Trong bài này, chúng ta cùng nhau tìm hiểu Linh Thao thật đơn sơ qua hai hình ảnh: mục đích của Linh Thao như cánh chim tìm về với bầu trời tự do và phương pháp của Linh Thao như con đường vào sa mạc.

1. Ước vọng về bầu trời.

Như chú chim nhỏ ủ rũ trong chiếc lồng khóa kín, ngược nhìn qua song sắt mà mơ về bầu trời trong xanh, cuộc đời chúng ta cũng là những giấc mơ về miền đất tự do, mơ thoát khỏi những tù ngục vô hình đang vây hãm chúng ta. Những song sắt kiên cố tưởng như đang bảo vệ chiếc lồng chúng ta đang sống, những nhà tù rộng lớn trong mọi khía cạnh của cuộc đời làm chúng ta bị tù túng, giao động trong tâm hồn, buồn chán và mất đi lẽ sống. Trong trái tim mỗi người là một giấc mơ thật đẹp, giấc mơ tung tăng trên bầu trời lồng gió, bình an xoải cánh trong nắng ấm ban mai.

Trên giường bệnh, Thánh Inhã đã suy nghĩ về những giấc mơ, muốn tạo thật nhiều chiến công hiển hách, muốn tiếp tục quang đời hiệp sĩ dõ dạc. Nhưng rồi Thánh Inhã cảm thấy những ước mơ đó chưa cho Ngài bình an, chưa thỏa mãn lòng tìm kiếm sâu thẳm của Ngài. Ngài muốn đi xa hơn, muốn vượt khỏi những ước mơ bình thường để về bầu trời trong xanh.

2. Đường vào sa mạc.

Sa mạc là những dải cát dài chập chùng dưới cơn nắng thiêu đốt. Sa mạc là vùng đất hoang vu, nơi con người tách khỏi đời sống bình thường, cho con người vượt qua những thói quen hàng ngày để nhìn lại cách sống của mình, nhìn lại con người mình. Thánh Kinh thường nhắc đến sa mạc như khởi điểm của một khúc quanh mới trong đời của một người hay thời gian để chuẩn bị cho một sứ mạng tương lai.

Maisen càng ngày càng già, ông không biết cuộc sống ra sao, nên ông đã vào sa mạc. Và không ngờ trong vùng sa mạc đó, ông đã gặp gỡ Thiên chúa nơi bụi gai và Chúa đã trao cho ông sứ mạng đi giải thoát dân Ngài.

Trước khi chúa Giêsu bắt đầu cuộc đời rao giảng, chúa đã không vội vã đi học thần học, nhưng Chúa đã vào sa mạc, chịu cám dỗ bốn mươi đêm ngày, rút tỉa những bài học của sa mạc. Sau đó Chúa mới vào đời rao giảng, chữa lành bệnh tật và trung thành với sứ vụ của Cha dù Ngài có phải đi vào con đường thập giá và phải chết.

Thánh Phaolô sau khi ngã ngựa trên đường đang đi bắt các tín hữu Chúa, ông đã trở lại đạo và muốn phục vụ chúa ngay. Nhưng trước khi bắt tay vào cuộc đời rao giảng Ngài đã rút lui vào sa mạc ba năm trời. Chắc chắn rằng nơi đó Ngài đã học được nhiều để tìm kiếm xem chúa muốn Ngài phục vụ chúa như thế nào và sau đó Ngài đã trở thành một tông đồ nhiệt thành của các dân tộc.

Những kinh nghiệm quý giá đó cũng ảnh hưởng đến cuộc đời Thánh Inhã. Những ước mơ trong tâm hồn hối thúc Ngài tìm một nơi vắng vẻ để chuẩn bị cho một khúc quanh mới trong đời. Ngài không có điều kiện vào sa mạc, nhưng đã ẩn mình trên hai năm trời nơi vùng hẻo lánh Manressa, hăm mình, cầu nguyện để tìm kiếm Thánh Ý Chúa cho cuộc đời Ngài. Chính nơi đây Ngài đã có những kinh nghiệm gặp gỡ với Thiên Chúa và tìm được hướng đi cho đời Ngài. Chính những kinh nghiệm nơi đây Ngài đã sắp xếp lại để trở thành cuốn sách Linh Thao, hướng dẫn chúng ta ngày nay.

Sa mạc có thể là một mảnh đất bình yên trong tâm hồn chúng ta, hoặc là một căn phòng yên tĩnh ngay trong thành phố xô bồ. Trong sa mạc đó chúng ta chỉ có một mình, không còn những người chung quanh, không có những công việc, những dự tính lo âu làm chúng ta chia trí. Trong vùng sa mạc đó chúng ta yên lặng, lắng nghe, cầu nguyện và khám phá con người mình. Linh Thao là vùng sa mạc đó, nhưng đó là một bước cần thiết và biết đâu đó chẳng là một khúc quanh mới trong đời ta.

3. Tiếng mời gọi.

Maisen sợ hãi khi nghe tiếng Chúa kêu gọi ông trở thành Tiên Tri của chúa, ông sợ mình ngọng nói không nên lời, nhưng chúa đã sai ông đi, kinh nghiệm gặp gỡ Chúa nơi bụi gai cho ông can đảm lên đường và ông đã đưa dân thoát ra khỏi ách nô lệ Ai Cập. Phêrô nhìn thấy Chúa đi trên mặt nước và Chúa gọi ông nhảy xuống nước để đến với chúa.

Có lẽ ai trong chúng ta cũng sẽ sợ hãi hoảng sợ như Phêrô, sợ những cơn sóng biển vùi dập mình. Nhưng nếu chúng ta không can đảm như Phêrô, nếu chúng ta sợ phải rời con thuyền nơi chúng ta đang sống, chúng ta sẽ chẳng bao giờ đi được trên mặt nước. Nếu chúng ta muốn đừng bị chết đuối trong đời sống, chúng ta cũng

phải học như Phêrô, dám ước mơ và nhảy xuống nước vì đằng kia có chúa đang chờ ta.

Cuộc đời chúng ta có những sợ hãi, những mặc cảm, những giới hạn. Cuộc đời chúng ta có những con thuyền bó gối chúng ta lại trong một khoảng an toàn nào đó, cũng có những nhà giam làm chúng ta bị tù túng. Cuộc đời chúng ta có những thói quen, những khuynh hướng làm chúng ta không hài lòng với mình và có những vô trật tự làm chúng ta muốn bắt đầu lại, muốn sửa lại cho phong phú hơn. Chúng ta muốn bước ra khỏi những nhà tù đó, muốn sống tự do, muốn bước vào những cuộc mạo hiểm khám phá đời sống. Và chính đó là Linh Thao. Linh Thao có thể là một thời gian nhiều biến động, là lúc chúng ta bước khỏi thuyền Để tập đi, là lúc chuẩn hải trình của đời ta bắt đầu. Linh Thao có thể làm chúng ta sợ hãi như khi phải bước xuống nước. Nhưng qua biến động đó, Linh Thao đang đưa chúng ta vào bầu trời tự do theo tiếng mời gọi của Thiên Chúa.

Hình ảnh Mẹ Teresa

tt.

Trong văn phòng tiếp nhận bệnh nhân tại một bệnh viện thành phố Calcutta.

Cô y tá trẻ đẹp, son phấn thật kỹ, bận một chiếc bluse trắng bằng hàng xoa đất tiên, may rất kiểu cách, dáng vẻ chải chuốt, điệu bộ nhí nhảnh hất mặt nhìn khinh bỉ chị nữ tu người ngoại quốc tuổi trung niên khoác trên người chiếc áo sari màu trắng, chiếc áo của những phụ nữ nghèo Ấn Độ, có viền xanh bằng vải thô đang địu trong tay một người đàn bà thân hình cứng đờ như một xác chết, bèo nhèo dơ bẩn trong chiếc mền rách phủ hình hài gầy gò nhỏ bé.

- Tên gì?

Nữ tu:

- Thưa cô, tôi không biết bệnh nhân tên gì cả.

Cô y tá bắt đầu bực mình:

- Không biết tên họ thì làm thế nào mà lập hồ sơ nhập viện.

- Thưa, cô có thể ghi tên tôi.

Cô y tá quát mắng:

- Bộ muốn dấn mặt hả.

- Thưa cô, bà ta đang hấp hối, cần phải cấp cứu ngay.

- Chị hãy tránh ra, để tôi làm thủ tục cho những người khác.

- Thưa cô, tôi không thể nhường một người nào, nếu người bệnh của tôi không được nhập viện, chị ta chỉ còn thoi thóp.

Cô y tá không thèm để ý gì đến lời nói nhẹ nhàng nhưng cương quyết của chị nữ tu, cô ta hất mặt lên một lần nữa, cặp mắt hướng về người kế tiếp xếp hàng đứng sau chị nữ tu:

- Anh kia, tên gì?

Người đàn ông đứng sau chị nữ tu lưỡng cố gắng trả lời:

- Dạ, người nhà tôi đau bụng cần nằm viện, nhờ cô giúp giùm...

Anh ta còn tính nói thêm gì nữa nhưng bất gặp ngay cặp mắt nghiêm nghị của chị nữ tu quay nhìn mình, anh ta tự dưng im bặt như có một phép lạ làm cho á khẩu.

Nhìn sự việc diễn tiến, cô y tá tức giận

thật sự, cô ta gắt hỏi người đàn ông:

- Tôi hỏi người nhập viện tên gì?

Người đàn ông chưa kịp trả lời, chị nữ tu đã lên tiếng:

- Thưa cô, cô chưa giải quyết người bệnh của tôi. Nếu cô không giải quyết được, xin cho tôi gặp bác sĩ giám đốc.

- Cái gì, bà nói sao!!! Bác sĩ phải giải quyết trăm thứ việc quan trọng, thì giờ đâu đến gặp bà. .

- Tôi nghĩ, có chuyện gì quan trọng hơn việc cứu người sắp chết.

- Ở đây không nhận người bệnh vô gia cư.

- Thưa cô, cứu người như cứu hỏa, hơn ai hết cô là người biết rõ điều đó. Đây là một người đàn bà nghèo khổ, đói khát nằm hấp hối dưới chân một gầm cầu, nếu cô không nhận người bệnh này thì tôi sẽ không đi đâu cả. Nói xong chị nữ tu ôm đầu người đàn bà khốn khó một cách âu yếm và đặt trên trán bà ta một chiếc hôn.

Sau khi người đàn bà khốn khó được đưa vào phòng cấp cứu, chị nữ tu liền đi đến văn phòng của Hội Đồng Thành Phố.

- Ông làm ơn chỉ dùm tôi, văn phòng nào làm việc phân phối nhà cửa?

- Chị đi đến cuối hành lang này gõ cửa phòng số 107.

Trong văn phòng 107. 11 giờ.

- Tôi có thể giúp gì cho chị? Người công chức hỏi.

- Thưa ông, hiện trong thành phố có căn nhà nào bỏ trống không? Nếu có, tôi phải làm những thủ tục nào để xin căn nhà trống đó.

- Ồ, chị cần một căn nhà trống, Người công chức vừa trả lời vừa nhìn chị cười với cặp mắt nghi ngờ điều cợt.

- Thưa ông, đúng vậy. Nếu có căn nhà nào bỏ hoang mà thành phố cho phép cấp phát cho dân nghèo, xin ông giúp cho chúng tôi.

- Chúng tôi?.....??? Tia nghi ngờ điều cợt

tăng nhanh trong cặp mắt người công chức.

- Thưa ông, vâng ... chúng tôi đang cần một căn nhà cho những người nghèo khổ, vô gia cư, đang lang thang khắp lề đường và gầm cầu thành phố.

Sự nghi ngờ vụt mất nhường cho ánh mắt kính nể.

- Chị có thể làm được việc đó sao. Ty Vệ Sinh và Ty Trật Tự họ lo cả bao nhiêu năm rồi mà cũng không xuể.

- Vâng, thưa ông, chúng tôi biết điều đó, số người đói khát, nghèo khổ, không nơi nương tựa vẫn đầy rẫy trong thành phố...

- Thôi được rồi, bây giờ chị sang Ty Vệ Sinh trình bày với họ, nếu họ đồng ý, tôi sẽ đề nghị cấp một ngôi nhà bỏ hoang cho chị ngay.

Tại văn phòng này. 14giờ.

- Thưa ông, đây là giấy của Ty Vệ Sinh cho phép chúng tôi được phép săn sóc những người nghèo khổ, bệnh hoạn ngoài đường phố.

- Trước khi cấp nhà cho chị chúng tôi phải lập hồ sơ trình lên ông Chủ tịch Hội Đồng Thành Phố, sau đó phải hội nghị rồi mới quyết định được.

- Thưa ông, như thế biết đến lúc nào chúng tôi mới được cấp.

- Đến lúc nào tôi cũng không thể biết được, thủ tục hành chánh là như vậy.

- Ông có thể cho tôi gặp được Ngài Chủ tịch Hội Đồng Thành Phố?

- Chuyện đó ngoài thẩm quyền của tôi.

Lúc 15giờ30.

Thưa ông, Ngài Chủ tịch Hội Đồng Thành Phố đã đồng ý cấp nhà cho chúng tôi mà không phải thông qua nghị hội. Đây là giấy chấp thuận cho phép và chữ ký của Ngài.

- Được rồi, thế thì tôi sẽ cấp cho chị ngôi đền bỏ hoang đã lâu, ngôi đền này rất rộng, chị có thể chứa được nhiều người

như ý chị mong muốn, đó là ngôi đền Kali, đây là nơi những người xưa kia đến cúng thần Kali đã dùng làm nơi nghỉ qua đêm.

- Rất đội ơn ông.

*
* *

Quỳ xuống khoảng nền xi măng loang lổ những vũng nước mưa đã đóng rêu, những đồng phân chim đầy lên quanh chân những chiếc cột to đến hai hay ba người ôm, ngược lên đỉnh vòm nhà cao đã lũng nhiều chỗ, chị nữ tu giang hai tay cầu nguyện, lớn tiếng tạ ơn Thiên Chúa đã giúp chị can đảm đến gõ cửa từng nơi cần thiết để trình bày kế hoạch và ước muốn mà Chúa đã muốn chị thực hiện. Nhờ thế, mọi thủ tục hành chánh có thể kéo dài vài ba tháng chị đã được giải quyết trong một ngày.

Chị rất vui mừng khi nhận ngôi đền bỏ hoang này còn một lý do thầm kín nữa, vì chính nơi này là trung tâm cúng bái của người Ấn Độ. Thật Thiên chúa đã khéo léo sắp đặt mọi sự.

Từ đó trở đi ngôi đền đã trở thành căn nhà bác ái, không thiếu gì những anh chị em ngoài Thiên Chúa Giáo và các anh chị em Thiên Chúa Giáo cùng tự nguyện đến làm việc với chị nữ tu kia. Nơi đây là nơi tập trung tất cả những con người bị bỏ rơi ra ngoài lề xã hội, những kẻ hấp hối bên vệ đường, dưới gầm cầu đều được chị nữ tu đem về săn sóc tận tình, những trẻ em vô thừa nhận đã có một bà mẹ dịu dàng trìu mến, những kẻ đói đã được no, những kẻ khát đã được uống một cách thân thương, những kẻ ốm đau bệnh hoạn đã được săn sóc dịu dàng, những kẻ vô gia cư đã có được một chỗ trú chân bên người nữ tu xa lạ mà thật gần gũi.

Đã có những em bé hy sinh không ăn phần đường của mình, [ở Ấn Độ thời đó đường là một thứ hiếm quý] để dành đem đến biếu cho những đứa con của chị nữ tu, thật là cảm động. Đã có một phú gia người Úc không những chỉ hiến cả gia tài đồ sộ của mình mà còn xả thân tới phục vụ

những người khốn khổ, những người hấp hối một cách vui vẻ.

Đồng thời, chị nữ tu cũng bị một số dân chúng người bản xứ chống đối, họ đến Ty Cảnh Sát và Hội Đồng Thành Phố đòi trục xuất người đàn bà ngoại quốc này, vì chính người đàn bà ngoại quốc này đang lôi kéo những người nghèo khổ theo đạo Thiên chúa. Một số những bọn trộm cắp, bọn ma cô, bọn hút xách nghiện ngập mất nơi tụ tập trao đổi buôn bán bất chính nên đã phản đối dữ dội. Trước đòi hỏi ồ ạt của một số dân chúng ông Cảnh Sát Trưởng hứa với họ sẽ thực hiện ý nguyện của họ, nhưng ông ta yêu cầu với họ, trước khi thực hành ý nguyện đó, hãy để cho ông một thời gian tìm hiểu.

Khi Ông Cảnh Sát Trưởng tới để tìm hiểu, xem xét ngôi nhà, ông nhìn thấy chị nữ tu đang săn sóc vết thương cho một người bệnh mà vết thương đó rồi bọ còn đang bò lổn ngổn và mùi thối tha xông lên nồng nặc, ông nhả mặt quay đi chỗ khác. Chị nữ tu vừa băng bó vết thương cho người bệnh vừa kính cẩn:

- Chào Ngài Cảnh Sát Trưởng, thưa... Ngài đến để thăm viếng chúng tôi hay xem xét chuyện gì? Xin Ngài đợi cho một chút, băng bó xong vết thương này tôi sẽ xin dẫn Ngài đi thăm viếng các anh em trong căn nhà của chúng tôi.

- Ồ được, chị cứ tiếp tục công việc của chị, tôi có thể một mình thăm viếng nơi này được rồi.

- Dạ, cảm ơn Ngài Cảnh Sát Trưởng.

Trở về Ty Cảnh Sát, ông cho mời đại diện của những người đòi trục xuất người nữ tu ngoại quốc đến, ông nói:

- Tôi hứa sẽ trục xuất người đàn bà này đi khỏi ngôi đền đó, và tôi muốn giữ lời hứa ấy, nhưng trước khi hành động, tôi có một yêu cầu; tôi xin mỗi người hãy đem mẹ hoặc chị, hoặc em gái mình tới đó săn sóc những người bất hạnh đó thay bà ta. Tôi chỉ yêu cầu một điều kiện ấy trước khi tôi thi hành nhiệm vụ của tôi.

Viết theo sự tưởng tượng sau khi đọc cuốn "Mẹ Teresa"

Tạ ơn Cha
đầu yêu này,
ít ra
con
cũng có
ngày hôm nay

Trái tim từ ngựa
vút bay,
thênh thang
hồn nhỏ
con say lạ kỳ

2A

ON

st

Đường chính để nên thánh : Sống theo
tinh thần Phúc Âm

Hôm em đi hành hương
 Tờ mờ sáng tình sương
 Mẹ đã kêu em dậy
 Chải đầu và soi gương
 rồi em thay quần áo
 "...cô nương hỡi cô nương..."
 Mẹ luôn mồm dục đã
 vì em là con bé
 chậm lụt như rùa con
 "... nhanh lên dùm một chút,
 không thì nhỡ chuyến xe..."
 Ba mẹ đã sẵn sàng,
 em vừa mang giày xong
 "...chờ mình cô thôi đó,
 giờ thì ta lên đường"
 Nào valy túi xách
 nào giỏ ngập thức ăn
 nào thuốc men nước uống.
 Vì sợ em say xe
 nên mẹ đã chuẩn bị
 thật chu đáo cho em.

Xe bus đã đầy người
 giờ khởi hành cũng đến,
 kìa ngài Simon Huỳnh
 Tuyên Ủy chuyển hành hương
 lẳng xẵng và lít xít
 "hò lơ" lại "hò lơ"
 hò xong ngài "vọng cổ"
 nên mọi người cười vui
 cùng cha Tuyên Ủy trẻ;
 nhờ "dzui dzẻ" thật nhiều
 đường dài thành ngắn đi.

Đến nơi Mẹ hiện ra
 Ôi chao ! đây đất Thánh
 huy hoàng và uy nghiêm
 bao nhiêu người cung kính
 quỳ dưới chân Mẹ hiền
 ngực bên giòng suối mát
 nước ngọt như đường phèn.
 Em cũng như mọi người
 hân hoan và sung sướng
 quỳ dưới chân Mẹ hiền
 nguyện cầu và tạ ơn
 Cho hết thấy nhân loại
 bình an trong tay Mẹ

Bê hành hương Lộ Đức

xuân an

TÔI ĐI CẤM PHÒNG

Nghe hai tiếng Linh Thao cũng là lạ hay hay nhưng thật ra tôi chẳng hiểu gì hai tiếng ấy cả. Từ sự thắc mắc này, khi nghe nói có một khóa Linh Tao được tổ chức tại Betzdorf, tôi tìm hỏi và ghi danh tham dự.

Nhà Concordia là một địa điểm kỳ lạ vì không có số nhà, tên đường, lại nằm hun hút giữa rừng nhưng lạ thay lại rất dễ dàng cho tôi khi tìm đến, không phải dừng lại hỏi thăm người quanh vùng đó, tôi đến đúng chóc căn nhà có tấm bảng chẳng to gì mấy, "Haus Concordia".

Vừa bước chân vào nhà, chúng tôi được đón tiếp bằng một chén cà phê bánh ngọt, được gặp những người mình đã quen và những người mình sắp quen, người nào trông cũng vui vẻ thoải mái vì đây là dịp đi nghỉ ngơi cuối tuần trong Chúa? Chỉ có mình tôi là lo lắng không biết Linh Thao là làm những gì? Tại sao nó cũng là một phương pháp cấm phòng mà mình chưa hề biết đến, thật mình đúng là một thằng ngố? Tuy vậy, khi gặp mọi người trong phút đầu, tôi cũng tiếp nhận ngay được sự thoải mái từ họ, nhất là nơi những khuôn mặt trẻ.

Sau khi được anh Sao, người tổ chức giới thiệu Cha Nguyễn Thế Minh và tất cả anh chị em tham dự cấm phòng với những lời giới thiệu thật là dí dỏm, chúng tôi lại được cười thoải mái với những lời mở đầu dí dỏm hơn của Cha Minh. "Phút đầu gặp nhau" thật là thoải mái vui vẻ.

Bây giờ là giờ của Linh Thao, giờ của thao luyện linh hồn, ừ nhỉ, tại sao lâu nay ta chỉ thao luyện thể xác mà không thao luyện linh hồn. Hồn ơi, từ giờ trở đi là giờ của mi nghe... Làm Linh Thao thì "phải" tập thính lạng để lắng nghe, "phải" cầu nguyện để gặp Chúa, "phải" nỗ lực để cộng tác và sau cùng "phải" bàn hỏi để nhận định. Có như thế thì thao luyện mới có kết quả. Nhiều cái "phải" quá đi mất,

luyện cái hồn mà cái xác "phải" chịu toàn những "phải" là "phải".... Chứ gì nữa, khi mình muốn theo đuổi một môn thể thao nào mình cũng "phải" chịu toàn những "phải này", "phải nọ", thậm chí còn "phải kiêng khem" về ăn uống nữa ấy chứ. Thế thì ta "phải" chấp nhận nhé hồn nhé.

Đêm đầu tiên giữ 4 cái "phải" ấy dễ ợt, cái thằng tôi chẳng thấy có gì là "phải" cố gắng cả. Sau bữa cơm chiều, chúng tôi được nghe Cha giảng sơ về phương pháp làm Linh Thao trong hai ngày tĩnh tâm này, xong đến Thánh Lễ khai mạc, cầu xin Chúa ban ơn, soi sáng cho mọi người hiện diện, chúc lành cho khóa cấm phòng đạt nhiều kết quả, tạ ơn Chúa Thánh Thần đã tác động trên anh chị em nên khóa Linh Thao mới được thành hình; thật ý nghĩa quá sức. Mọi người dự lễ sốt sắng và ra về..... phòng ...ngủ bình an. Tôi đánh một giấc ngon lành tới lúc nghe chuông của người phụ trách đánh thức tôi mới choàng tỉnh...

Thánh lễ đầu ngày thật sốt sắng, tâm hồn lâng lâng, sung sướng lạ kỳ, chúng tôi dự của ăn thiên đàng rồi mới dự của ăn trần thế. Trong giờ ăn, mọi người vẫn quen miệng bi bô hô hoán, nhìn lại Cha Tuyên Úy, Ngài đang im lặng ăn như chìm đắm vào cõi tiên giữa thế gian trần tục chúng tôi vậy, thế là mấy cái miệng đang bi bô bi bô tự động im bật.

Gì chứ ngồi ăn mà phải giữ im lặng bên cạnh bao nhiêu người đẹp, muốn mở miệng làm quen không được chi cả, cái miệng tôi nó ngứa ngáy quá, lời nói sắp vọt ra, cái lưỡi lại phải rụt lại. Chao ôi, Linh Thao chi mà khổ như rì rỉ, nhưng mà thôi, cái xác phàm phải nhường cho cái thần hồn vài hôm chứ; thế là trong tình thần nhượng bộ ấy tôi im lặng dễ dàng. A, thì ra mình tập được khiêm nhường, nhượng bộ rồi... hà hà... một thành công đáng kể; mặc dầu chỉ là cái xác nhường nhịn cái hồn, chứ chưa nhường nhịn ai cả.

Cứ thế, với tinh thần nhường nhịn tôi làm

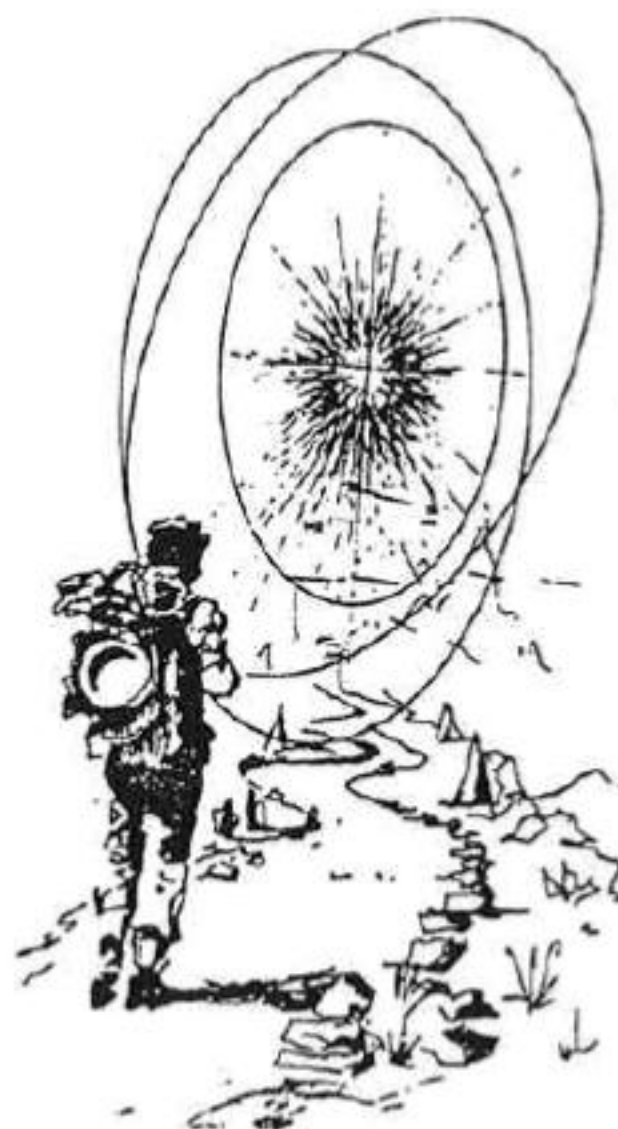
Linh Thao một cách vui vẻ, thoải mái lại có phần thú vị nữa, vì hồn và xác của tôi cứ đối thoại với nhau hoài... đôi lúc chúng cãi nhau chí choé... Ngày hôm sau tôi thấy tâm hồn mình biến đổi một cách lạ thường, nhìn thấy ai cũng dễ thương, cảnh vật chung quanh trở nên đẹp đẽ, sống động vô cùng, nhìn đâu tôi cũng thấy nhiệm màu Thiên Chúa tuyệt diệu vô cùng., những lời giảng của Cha đánh động tôi một cách lạ lùng chưa từng thấy. Tôi thấy mình gần Chúa vô cùng hay nói một cách khác, Chúa thật gần con người quá chứ có xa vời chi đâu, Chúa lúc nào cũng yêu thương tha thứ chứ đâu có phải hơi một tí là phạt chi mô. Cái ấn tượng bỏ đọc kinh là Chúa phạt, nói dối là Chúa phạt, phạm tội chi Chúa cũng phạt có từ thuở còn mài đũng quần bậc tiểu học đã biến mất trong tôi sau bài giảng về tội lỗi của Cha hướng dẫn và Thánh Lễ Hòa Giải; Như có một ánh sáng vô hình chiếu soi vào lòng tôi, tôi nhìn thấy cái tôi thật xấu xa bần tiện thô bỉ, khô khan, thiếu thốn, nông cạn dưới con mắt của Thiên Chúa; ấy thế mà lâu nay tôi cứ hui hui tự đắc là mình giỏi, mình hào hoa, mình đạo đức thánh thiện, mình hơn hết thấy mọi người, vì tôi có địa vị trong xã hội, lại xã hội Đức chứ bộ ít sao, có nhà to cửa lớn, có vợ đẹp con khôn... rồi chúa nhật nào tôi cũng không bỏ lễ, nơi nào có tổ chức đại hội hay tĩnh tâm hoặc sinh hoạt tôn giáo tôi đều có góp mặt; báo chí công giáo nào tôi cũng ủng hộ để gián tiếp rao truyền Lời Chúa. Tôi nghĩ thế là đã đủ, có ngờ đâu bây giờ, sau những giờ phút im lặng để xét sâu vào lòng mình, tôi mới thấy được cái thiếu sót của một tâm hồn Kitô hữu trong tôi.

Trong Thánh Lễ tôi đã không cảm được nước mắt, những giọt nước mắt ăn năn, thống hối, những giọt nước mắt cảm động vì được tha thứ trong yêu thương, những giọt nước mắt sung sướng cảm thấy như được Chúa âu yếm ôm mình vào lòng, thật bình an, trù mển. Trong dịp này tôi đã mạnh dạn xưng hết những tội trọng mà

trước đây tôi vẫn dấu kín trong lòng, phạm tội nhiều thì được Chúa tha nhiều. Tôi sung sướng vô ngàn. Đến phút chúc bình an cho nhau, tôi ôm hôn Cha Tuyên Úy và các anh chị em khác để chúc và nhận bình an của nhau, hồn tôi chất ngát niềm hoan, xác tôi cảm động vô ngàn.... rung động một tình yêu thương anh em trong tận đáy con tim.

Trở về với cuộc sống hằng ngày, những giây phút suy gẫm, những chia sẻ trong giờ cầu nguyện... những phút im lặng thiêng liêng cứ vương vất mãi trong tôi... tôi đã biết sửa mình đôi chút, không còn hay giận dỗi vu vơ những người sống quanh mình nữa, không còn để ý những chuyện nhỏ nhen, lăm cãm của các bạn làm cùng một sở, biết bỏ qua những lỗi lầm của vợ con, không cần nhằn vô lối nàng nữa, không quát mắng vô lý khi những đứa con hay hỏi này hỏi nọ. Tôi không biết con người yếu đuối của tôi còn giữ được những sự sửa đổi này trong bao lâu nữa, tôi chỉ còn biết trông nhờ vào sự cầu nguyện Chúa Thánh Thần luôn trợ giúp cho tôi mãi mãi. Cám ơn Linh Thao. Tạ ơn Thiên Chúa.

Anh Bình

Spuren im Sand

*Ich träume eines Nachts,
Ich ging am Meer entlang
mit unserem Herrn.
Und es entstand vor meinem Augen,
stretlichtern gleich, mein Leben.*

*Nachdem das letzte Bild an uns
vorbeigeglitten war, sah ich zurück
und stellte fest,
daß in den schwestern Zeiten
meines Lebens
nur eine Spur zu sehen war.*

*Das verwirrte mich sehr,
und ich wandte mich an den Herrn:
" Als ich dir damals, alles was ich hatte,
übergab, um dir zu folgen, da sagtest du,
du würdest immer bei mir sein.
Warum hast du mich verlassen,
als ich dich so verzweifelt brauchte".*

*Der Herr nahm meine Hand:
"Geliebtes Kind,
nie ließ ich dich allein,
schon gar nicht
in Zeiten der Angst und Not
wo du nur ein Paar Spuren
in dem Sand erkennst,
sei ganz bewiß:
ICH HABE DICH GETRAGEN"*

Dấu chân trên cát

Một đêm tôi mơ,
tôi đi dạo theo bờ biển
với Ngài.
Và trước mắt tôi, cuộc đời tôi xuất hiện như một cuốn phim.

Nhìn lại hình ảnh cuối cùng vừa qua đi,
tôi mới nhận thấy,
cuộc đời tôi
chỉ còn lại một dấu vết,
trong những lúc khó khăn đau khổ.

Điều đó khiến tôi băn khoăn,
tôi đến thưa với Ngài:
Chúa ơi, ngày đó con đã bỏ tất cả,
để theo Ngài. Chúa đã hứa, sẽ mãi mãi ở bên con.
Tại sao Chúa lại bỏ con,
trong lúc con rất cần Ngài..

Thiên Chúa nắm lấy tay tôi:
Con yêu dấu,
không bao giờ ta bỏ con một mình,
không bao giờ
nhất là lúc con sợ hãi và đau khổ.
Lúc con nhận thấy chỉ còn đôi dấu chân trên cát,
con nên biết :
Chính là lúc CHA ĐANG BÔNG ẨM CON.

Viên đá Xanh

Cầu Nguyện

Là tín đồ Thiên Chúa Giáo, chúng ta luôn luôn cần được giúp đỡ qua lời cầu nguyện để tránh khỏi ảnh hưởng của chước cám dỗ.

Cầu nguyện là nâng tâm trí lên đến Chúa, là sự hiệp nhất tinh thần của chúng ta với thần trí của Thiên Chúa.

Cầu nguyện là kính cẩn nói chuyện với Chúa, tâm sự cùng Chúa.

Khi chúng ta trình bày với Chúa không chỉ là điều chúng ta cầu xin mà còn là những lời tạ ơn và ngợi khen Ngài.

Vì thế khi cầu nguyện chúng ta không cần phải dùng lời lẽ văn hoa bóng bẩy. Chúng ta cứ tự nhiên nói những lời giản dị, những gì mà chúng ta muốn nói, vì 'Ngài biết rõ và hiểu chúng ta cầu xin gì'. [Mathêo 5,8]

'Hãy xin thì sẽ được; hãy tìm thì sẽ gặp; hãy gõ thì sẽ mở' (Luca 11,9). Chúng ta muốn cầu xin gì, hãy kiên trì thì sẽ được. 'Mọi điều các người cầu nguyện kêu xin, các người hãy tin là đã được, và các người sẽ thấy thành sự' [Marco.11,24].

Chúng ta cầu nguyện thường xuyên với Ngài để xin Chúa Thánh Thần thêm sức mạnh cho chúng ta để chúng ta có thể thực hành ý muốn của Chúa trên chúng ta. Có Thánh Linh của Ngài ban cho chúng ta sẽ bất chấp mọi khó khăn hay cám dỗ

giữa thế gian để làm sáng danh Ngài.

Thánh Phaolô cũng đã nói: "Tôi làm được mọi sự nhờ ở Đấng ban thêm sức cho tôi".

Trong chúng ta ai muốn chữa bỏ một tật xấu đều phải phấn đấu một cách kịch liệt với chính mình, nhưng nếu không cầu xin Đức Chúa Thánh Thần trợ giúp sức mạnh qua lời cầu nguyện thì khó có thể làm được.

Hơn nữa chúng ta cũng phải vâng giữ các điều răn của Ngài, thí dụ một người lúc nào cầu nguyện cũng muốn xin Chúa giúp từ bỏ tánh dâm dăng để tránh sự vô luân mà lại cứ đọc sách dâm ô và xem phim ảnh dâm ô tức là không vâng giữ giới răn Chúa và không thực lòng từ bỏ thói xấu thì làm sao mà từ bỏ được.

Chúng ta có thể cầu nguyện trong bất cứ tư thế nào và điệu bộ nào cũng được, có thể ngồi, đứng hoặc đi thoải mái, không nên gò bó thân xác quá đáng. Tuy nhiên Kinh Thánh dạy chúng ta một điệu bộ kính cẩn, khiêm nhường như quỳ gối, cúi đầu là thích nghi và thường thấy hơn cả. [Daniei6,11] Khi cầu nguyện chúng ta nên "Cầu nguyện ở một nơi kín đáo không ai thấy là điều tốt hơn cả." [Mathêo. 5,6].

Chúng ta hãy cầu nguyện cho người khác '..... nhưng ta đã cầu xin cho người, ngõ hầu lòng tin của người khỏi bị tiêu diệt' [Luca 22,32]. Thánh Phaolô cũng đã nói "Hãy cầu nguyện cho tôi để việc phục vụ của tôi ở Jerusalem được các Thánh vui lòng chấp nhận" [Roma 16,30-31] Ngài cũng luôn cầu nguyện cho chúng ta "Chúng tôi cầu nguyện cho anh em luôn, xin Thiên Chúa chúng ta làm cho anh em xứng đáng với Thiên Triệu, viên lành ý chí ngay lành và công việc của lòng tin" [Thư II Thessalonike 1,11].

Chúng ta "hãy bền đỗ cầu nguyện, tỉnh thức cầu nguyện và tạ ơn" [Colose 3,2] thì

Chúa Thánh Thần sẽ giúp chúng ta luôn được thăng bằng và không đi lạc vào những hướng sai lầm. Lúc nào cũng tin tưởng và phó thác nơi Ngài.

Chúng ta nên tập có một thói quen cầu nguyện, thì cầu nguyện sẽ thấm nhuần vào hành động Tình Yêu Thương của chúng ta.

Nguyện xin Thiên chúa dạy chúng con biết cầu nguyện để đời sống của chúng con luôn triển nở và sung mãn trong Đức tin cũng như Tình Yêu Thương.

hoa soạn

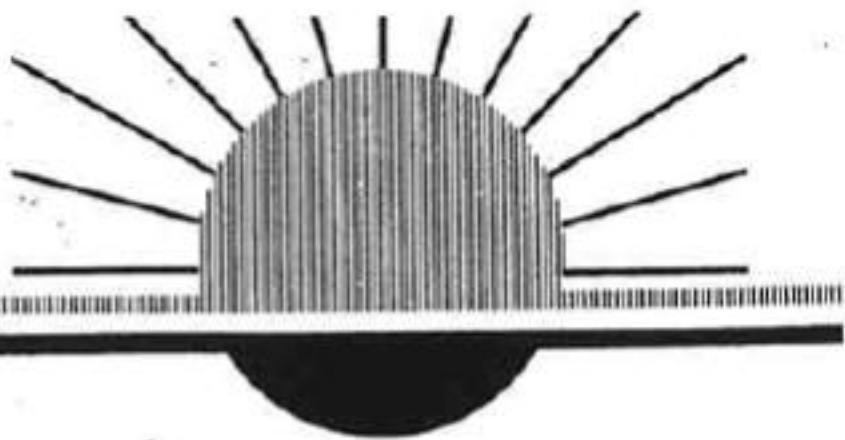
câu đối

日日懇求三位主
年年仰望九重天

Khi đến thăm cụ BH. (85 tuổi) thấy trên bàn thờ Chúa đôi câu đối Hán tự. Được cụ giải thích như sau :

"NHẬT NHẬT KHẨN CẦU TAM VỊ CHỦ
NIÊN NIÊN NGƯỠNG VỌNG CỬU TRÙNG THIÊN"

Có nghĩa: " ngày ngày cầu nguyện Chúa Ba Ngôi - hằng năm ngưỡng vọng chín tầng trời". Sau đó cụ đã viết lại và tặng tập san Linh Thao Betzdorf 93 ..

Nước Trời

- Bé An lên tám tuổi bước vào phòng khách, vừa trông thấy mẹ là sà ngay vào lòng nũng nịu:

- Mami ...ơ..i...

- d...ạ...ạ...

- Con hỏi cái này nhé!!!

- Cái gì vậy con?

- Nước trời là nước gì hở mami? Có uống được không? Có ngọt và thơm như Caprisonne không? Hay là nước từ trời rơi xuống gọi là nước mưa hả mami? hay là...

- Ồ con gái cưng, con có biết trong thế giới văn minh ngày nay người ta đã phát minh ra một thứ nước không ở thể lỏng nữa mà là một thứ nước khô, hiện giờ người ta đang thí nghiệm thứ nước khô này để tưới cây. Thứ nước khô này họ làm thành viên như viên thuốc vậy, để trong chậu cây cảnh nó có thể cung cấp nước cho cây trong khoảng ba tháng trời đó con à. Đâu cứ gì nước là phải để uống hở cưng.

- "Ich verstehe überhaupt nicht".

- Ồ, con lại nói tiếng Đức nữa rồi, mẹ đã dặn...

- Dạ con nhớ rồi, khi nào ở nhà phải nói tiếng Việt Nam.

- Con hiểu sai chữ nước rồi. Nước ở đây không phải là nước uống đâu. Chữ nước này có nghĩa là "Land" đó con ạ.

- Dạ, con biết rồi... giống như Phantasie Land, Disney Land chứ gì. Mà cái "Land" đó nó ở trên trời phải không mẹ!?

- Con gái của mẹ thông minh quá.

- Vậy sao Chúa lại nói "phúc cho những người nghèo vì nước trời là của họ". Nước đó chỉ có người nghèo không thôi hả mẹ? Mà người nghèo đâu có tiền mua vé vào cửa? Mà đi lên nước trời là đi bằng "Satellit" hả mẹ?

- Con gái của mẹ thực tế quá, nhưng trong câu thánh kinh này nước trời là nơi Chúa hiện diện đó con. Chúa đã nói "Tôi là vua, nhưng nước tôi không phải thuộc thế gian này". (Gio.18,37). Cái vé để vào nước trời không phải mua bằng tiền đâu mà bằng cuộc sống thánh thiện ở thế gian này.

- Vậy người nghèo là thánh thiện hở mẹ?

- Người thánh thiện là người biết kính trọng Thiên chúa và giữ giới răn của Ngài, biết thương yêu người khác, biết khiêm nhường, giúp đỡ người hoạn nạn, bố thí cho kẻ thiếu thốn đói khát... thí dụ như Sơ Teresa là một người nghèo khó đó con.... vì Sơ đã thực hiện sự thương yêu Chúa bằng cách thương yêu săn sóc những người nghèo khổ trên thế gian này.... và thí dụ như con cũng biết để dành tiền gửi giúp cho những trẻ em đói khát ở Somalia và Aphrika đó. Song con nên nhớ rằng, cho các trẻ đó với một tấm lòng thương yêu nhé.

- Dạ, con thương mấy cái "Kind" đó lắm mà. Vậy lúc nào mới được vào nước trời hở mami?

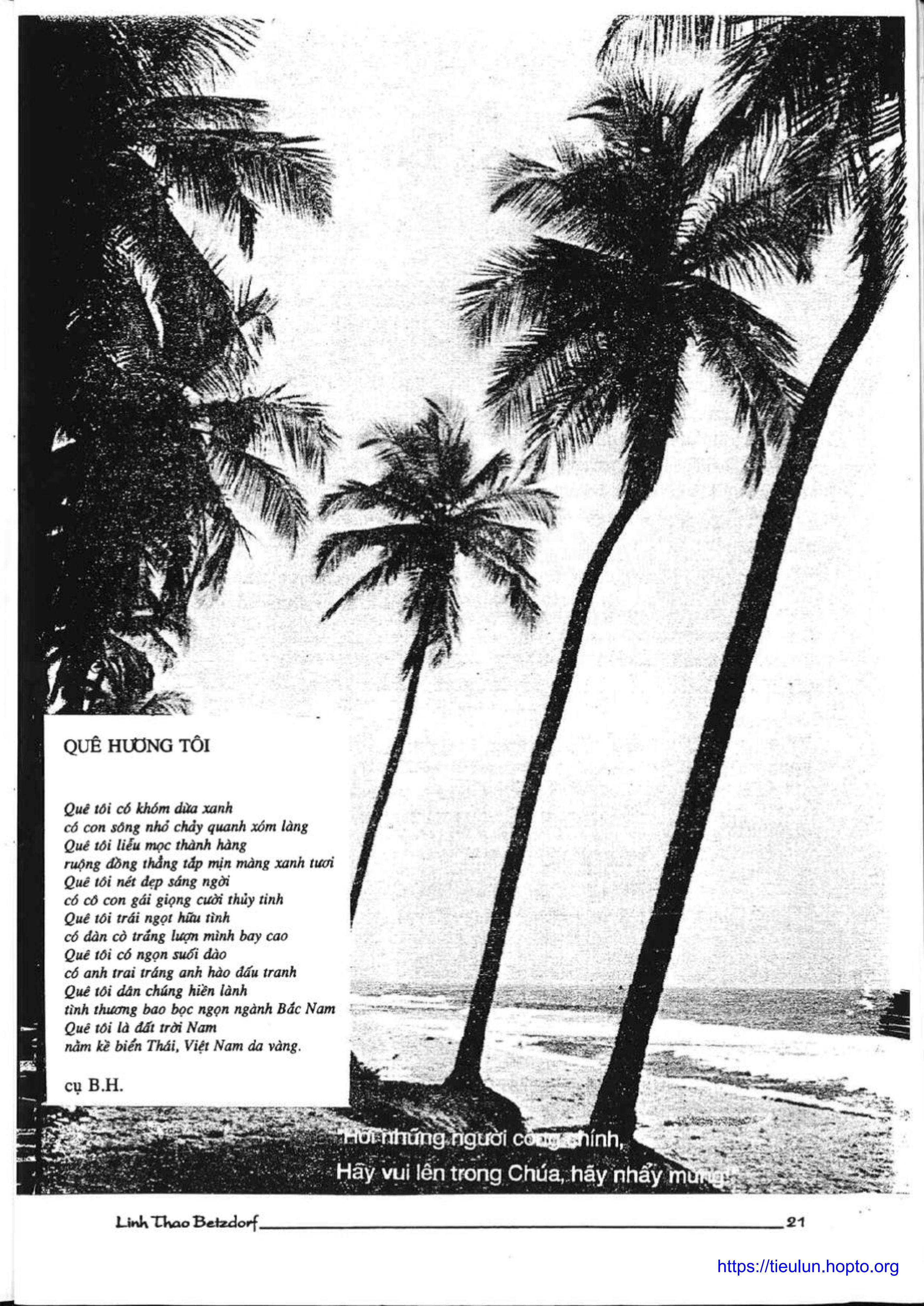
- Lúc nào Chúa cho phép, thưa cô nương.

- Mami có biết lúc nào chúa cho phép không?

- Mami làm sao mà biết được. Chỉ có Chúa biết thôi con ạ.

Nguyễn

QUÊ HƯƠNG TÔI

Quê tôi có khóm dừa xanh
có con sông nhỏ chảy quanh xóm làng
Quê tôi liễu mọc thành hàng
ruộng đồng thẳng tắp mịn màng xanh tươi
Quê tôi nét đẹp sáng ngời
có cô con gái giọng cười thủy tinh
Quê tôi trái ngọt hữu tình
có đàn cò trắng lượn mình bay cao
Quê tôi có ngọn suối dào
có anh trai tráng anh hào đấu tranh
Quê tôi dân chúng hiền lành
tình thương bao bọc ngọn ngành Bắc Nam
Quê tôi là đất trời Nam
nằm kề biển Thái, Việt Nam da vàng.

cụ B.H.

Hỡi những người công chính,
Hãy vui lên trong Chúa, hãy nhảy mừng!

Kinh nguyện của Mẹ Teresa

Giêsu thương mến,
xin Chúa ban cho chúng con
tỏa lan hương thơm của Chúa đến những nơi nào chúng con đi tới.
Xin Chúa hãy ngập tràn tâm hồn chúng con
bằng thần khí và sức sống Chúa.
Xin Chúa hãy xâm chiếm
và sở hữu toàn thân chúng con thật mãnh liệt
để cuộc sống chúng con chỉ có thể tỏa chiếu sức sống Chúa.
Xin Chúa hãy chiếu sáng
qua chúng con
và ở trong chúng con
để bất cứ
những ai chúng con đi tới tiếp xúc,
họ sẽ cảm nhận được
Chúa đang hiện diện trong tâm hồn chúng con.
Xin Chúa hãy cho họ
nhìn thấy và nhận ra không phải họ nữa,
mà là chính Chúa Giêsu.
Xin Chúa hãy ở lại với chúng con
và như vậy
chúng con sẽ bắt đầu chiếu tỏa như Chúa chiếu soi.
Và như vậy
chúng con sẽ chiếu tỏa như một sáng soi
cho bao người người khác.
Chúa Giêsu ơi,
ánh sáng ấyphải bắt nguồn từ chính Chúa,
và không một ánh sáng nào là của chúng con,
ánh sáng ấy là chính Chúa
đang chiếu sáng cho người khác qua chúng con.
Như vậy,
Xin cho chúng con ca tụng Chúa
theo phương cách Chúa yêu thích nhất,
bằng sự chiếu sáng
trên những người sống chung quanh chúng con.
Xin Chúa cho chúng con rao giảng
không phải bằng thuyết giảng,
không phải bằng lời nói,
nhưng bằng chứng nhân, bằng hấp lực, bằng ảnh hưởng từ ái,
bằng trái tim tràn đầy tình yêu thương của Chúa
trong tâm hồn chúng con.

THỜI NIÊN THIẾU:

Năm 1491 Thánh Inhã chào đời trong một gia đình quý tộc tại lâu đài Loyola, vùng Basken, Tây Ban Nha. Inhã thích cỡi ngựa, đấu kiếm, phục sức đẹp đẽ... Tuổi trưởng thành Inhã phục vụ cho phó vương Navarra, và bắt đầu bước vào con đường công danh, mãi mê với danh vọng và mong lập được nhiều chiến công để chiếm cảm tình của các công nương.

Năm 1521, quân Pháp tấn công vương quốc Navarra như vũ bão, các cửa thành đã mở cửa đầu hàng nhưng Inhã quyết tử thủ và bị thương nặng nơi chân.

TIẾNG GỌI TỪ TRỜI CAO :

Cảm phục lòng dũng cảm của Inhã, quân Pháp đưa ngài về lâu đài của gia đình để chữa trị. Trong thời gian chữa bệnh nhằm chán, ngài yêu cầu gia đình tìm kiếm cho vài cuốn tiểu thuyết để tiêu sầu, nhưng trong lâu đài không có cuốn sách nào ngoài hai cuốn "Cuộc đời Chúa Kitô" và "Hạnh Các Thánh". Inhã đành đọc hai cuốn sách để giết thì giờ, nhưng khi càng đọc Inhã càng bị lôi cuốn bởi đời sống ý nghĩa và anh hùng của các thánh, đặc biệt của Thánh Dominico và Phanxico.

Ngài tự hỏi tại sao ngài không thể làm được những việc như các Thánh đã làm vì Chúa Kitô? Ngài bắt đầu lắng nghe tiếng nói sâu thẳm từ tâm hồn... ngài nhận ra sự khác biệt giữa niềm bình an chân thành khi ước mơ sống hy sinh như các Thánh và niềm vui giả tạo mau qua... mỗi khi ước mơ trở về sống đời hiệp sĩ trường giả bên cạnh các công nương....

CUỘC SỐNG MỚI:

Tháng 2/1522 Inhã từ giã lâu đài Loyola để lên đường bắt đầu cuộc sống mới.

Tại Montserat Inhã xưng mọi tội lỗi đã phạm trong đời và dâng thanh gươm mà ngài yêu quý trước bàn thờ Đức Mẹ và lên đường. Ngài gặp một người hành khất trên đường đi và xin người hành khất đổi bộ quần áo rách rưới cho mình. Cuộc đời Inhã thay đổi từ đó.

Lưu lại Mansera nhiều năm, Inhã sống hãm mình, ăn chay, canh thức nhiều đêm... Tuy sống hãm mình như vậy Inhã vẫn thấy lương tâm cắn rứt vì những tội đã phạm. Ngài nghĩ rằng dù đã cởi bỏ hẳn con người cũ ngài còn cần phải tìm kiếm sự hợp nhất mới về nhân bản và thiêng liêng cho cuộc đời ngài.

Cuối cùng Ngài được ơn soi sáng đặc biệt; Ngài nhận ra tiếng gọi của Thiên Chúa muốn ngài phụng sự Thiên Chúa qua người đồng loại hơn là tự tìm kiếm qua sự tự hành hạ thân xác.. Biện cố này đã ghi đậm trong ngài qua câu châm ngôn: "tìm kiếm Thiên Chúa trong tất cả mọi sự".

CUỘC HÀNH TRÌNH:

Inhã . hành hương Jerusalem để sống nơi Chúa Kitô đã sống và truyền giáo cho những người chưa tin Chúa, nhưng các Cha Dòng Phanxico không cho phép ở lại.

Trở về Tây Ban Nha ngài giúp mọi người bằng việc dạy giáo lý và nói chuyện về đời sống thiêng liêng, nhưng lại bị giam cầm do các cha Dòng Đaminh sợ ngài giảng sai lạc giáo lý.

NHÓM BẠN TÔNG ĐỒ:

Năm 1528 Inhã học thần học tại Paris. Tại đây ngài kết tụ được một nhóm bạn để chia sẻ tinh thần và thực hiện lý tưởng.

Ngày 15/8/1534 Thánh nhân khấn hứa lần thứ nhất tại nhà nguyện Dionysius, Monmartre Paris. Đâu cử nhân năm 1535. Nhậm chức Linh Mục ngày 24/6/1537 tại Wenedig.

BẠN ĐƯỜNG CỦA CHÚA KITÔ:

Nhóm bạn 11 người đến Roma trình bày ý định với Đức thánh Cha Phaolo III, vị Chủ Chăn rất mừng vì có những người nhiệt thành, có khả năng nên trao phó cho nhóm một nhiệm vụ.... Nhóm bạn Inhã hoạt động qua các việc tông đồ rất nhiệt thành nên dân chúng dành cho nhiều cảm tình.

Vài năm sau nhóm bạn quyết định trình lên Đức thánh Cha bản phác họa về lối sống của một dòng tu mới. Mặc dầu bản phác họa này bị giáo quyền chống đối mãnh liệt Đức thánh Cha cũng phê chuẩn Dòng Tên vào ngày 27/9/1540. Inhã được bầu làm Bề Trên Tổng quyền. Ngài khấn lần thứ hai trong thời gian này.

MỘT ĐỜI PHỤC VỤ:

Tại Roma Inhã lập nhà để giúp những cô gái hư hỏng, nhà cho trẻ mồ côi và trợ giúp những người nghèo đói tại miền quê tràn vào Roma, lập nhiều trường để chuẩn bị cho thế hệ tương lai.

Ngày 31/7/1556 Inhã mất bất ngờ trong lúc đang hăng say làm việc. Khi Ngài mất Dòng Tên đã có trên 1000 tu sĩ hoạt động trong 101 cơ sở của dòng trên toàn thế giới.

Ngài được Đức Thánh Cha Innozenz X phong thánh vào năm 1622 tại Roma.

Lạy Chúa,
xin hãy nhận lấy tất cả tội do,
trí khôn và ý chí con.
Tất cả những gì con có và làm chủ,
Chúa đã cho con tất cả,
con xin dâng lại cho Chúa.

Tất cả là của Chúa
Xin Chúa xức dụng hoàn toàn theo tôn ý.
Lạy Chúa,
xin hãy ban cho con tình yêu
và ân sủng của Chúa,
đối với con, thế là đủ.
Amen.

(Thánh Inhã)

Một tham dự viên
(viết theo lời giảng của LM. Ng. Thế Minh)

4 yếu tố cần thiết

giúp chúng ta cấm phòng Linh Thao hữu hiệu:

*Thinh lặng để lắng nghe,
Cầu nguyện để gặp Chúa,
Nỗ lực để hợp tác,
Bàn hỏi để nhận định.*

1. THINH LẶNG:

Bên ngoài: là giữ yên tĩnh, tránh nơi ồn ào náo động.

Bên trong: là giữ cho tâm hồn lắng đọng xuống, không xao lãng, phân tán, không dễ bị những ưu tư lo nghĩ chi phối. Hai phương cách phải hỗ trợ cho nhau, nhưng chủ yếu vẫn là lắng thính bên trong.

Sở dĩ chúng ta tìm chỗ yên tĩnh bên ngoài là để tách biệt sự xao động ồn ào do không gian, thời gian tạo ra. Có được sự yên tĩnh bên ngoài, chúng ta sẽ không bị chi phối để bước vào sự thính lặng bên trong, ta mới cảm trí để nói chuyện với Chúa.

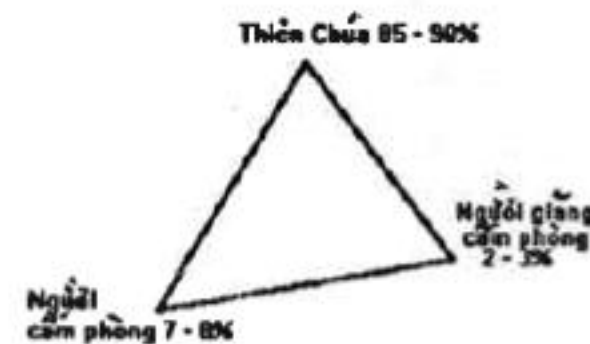
2. CẦU NGUYỆN:

Muốn cầu nguyện một cách sâu xa, không những chúng ta cần nơi yên tĩnh (thính lặng bên ngoài) mà tâm hồn chúng ta cũng phải yên tĩnh, một sự tĩnh lặng đầy ý nghĩa, trong sạch, không còn hờn ghen, thù hận (thính lặng bên trong). Như thế, khi chúng ta kính cẩn nói chuyện với Chúa, tâm sự cùng Ngài mới trở nên sự hiệp nhất tinh thần của chúng ta với Thần Trí của Thiên Chúa.

3. NỖ LỰC:

là đem hết sức mình hợp tác với Chúa cũng như với sự trợ giúp của người khác để hành động (với Cha Linh Hướng, với sách Thánh Kinh, những bài phúc âm....) để tâm hồn đi sâu vào nội tâm, tập trung ý chí nhưng không hành động lẻ loi một

mình. "Không có thầy các con không làm được gì", nhưng chúng ta cũng không nên ỷ lại vào quyền năng của Chúa mà chúng ta phải nỗ lực để đón nhận Lời Chúa, tìm hiểu và thực hiện Thánh Ý Chúa. Khi xưa đi rao giảng tin mừng Chúa giảng rất hay nhưng đã không đánh động được 3 người Pharisiêu, vì chính những người này không chịu mở lòng ra, không nỗ lực. Thật vậy, làm việc gì chúng ta phải có sự cố gắng, có sự khao khát chân lý của Chúa để đón nhận ánh sáng và sức mạnh của Ngài.

(Nếu người cấm phòng không dốc lực ứng ra 7- 8% những gì cần thành tựu công tác thiêng liêng, và không có người hướng dẫn trợ giúp 2 - 3% thì không thể hưởng được cổ phần 85 - 90% mà Thiên Chúa luôn sẵn sàng ban cho)

4. BÀN HỎI:

Để luyện tập cho linh hồn được kết quả tốt chúng ta cần phải có người hướng dẫn nhiều kinh nghiệm. Linh mục giảng linh thao là người trực tiếp hướng dẫn giúp chúng ta nhận ra con đường Thiên Chúa vạch ra cho cuộc đời mình, giúp chúng ta trưởng thành trong Đức Tin vì thế người cấm phòng linh thao không thể bỏ qua việc gặp gỡ Linh Mục hướng dẫn để bàn hỏi các sự việc nội tâm trong tinh thần cởi mở và chân thành.

CẦU XIN

MUÔN ĐỜI

Những đám mây giăng giăng trên bầu trời
con tưởng như tóc Mẹ buông trôi
khuôn mặt Mẹ muôn tình hoa kết đọng
mang nét hiền từ nhân ái
những bà tiên trong mộng tưởng của con.

Tình thương Mẹ cho con bao la rộng lớn
như đại dương... như cả bầu trời.
Con ngây thơ nép đầu vào lòng Mẹ
nghe yêu thương truyền tận tâm hồn
rồi ngây mai.....
dù bao biến chuyển,
con chỉ cầu xin giữ mãi đóa hoa hồng.

Hải Tân (Nhatrang)

Linh Thao

là gì ?

Từ hơn mười năm nay, nghi ngờ, hiểu lầm, thắc mắc và ca tụng cứ nối đuôi nhau lượn vòng giữa các cộng đoàn công giáo người Việt sống ở nước ngoài; nhiều nhất là tại Bắc Mỹ và tại Âu Châu. Và tại đâu rồi cũng như thế cả! Bởi vì ngay từ đầu, lúc mới thoát thai, Linh Thao đã phải sống qua những trạng huống tương tự. Như thế vì nhiều lý do khác nhau.

Một trong những lý do: là vì chưa rõ Linh Thao là gì.

Linh là thiêng liêng, là tinh thần; thao là luyện tập; linh thao là luyện tập cho tinh thần, là tu tập cho đời sống thiêng liêng. Đó là theo nguyên ngữ. Còn theo ngôn ngữ tu đức trong Giáo Hội Công Giáo, thì Linh Thao [exercices Spirituels - Spiritual Exercises] là một giữa nhiều phương pháp cấm phòng, là phương thức rèn luyện nội tâm trong tĩnh lặng và qua cầu nguyện, dựa theo kinh nghiệm và những lời khuyên Thánh Inhã Loyola đã ghi lại trong cuốn sách mang cùng tên Linh Thao. Nếu có thể thao để luyện tập cho thân thể thì cũng cần phải có linh thao để luyện tập cho linh hồn.

Mở đầu cuốn Linh Thao, trong lời chú dẫn đầu tiên, Thánh Ynhã Loyola đã giải thích là: "Hai tiếng linh thao ở đây có nghĩa là mọi cách xét mình, suy gẫm, chiêm niệm bằng miệng lưỡi [tức là khẩu nguyện] hay bằng tâm trí [tức là tâm nguyện] và các việc thiêng liêng khác... Ví như đi đạo, đi bộ, chạy bộ là những việc thể thao, thì cũng thế, linh thao là tất cả những phương cách chuẩn bị và chinh đốn linh hồn nhằm loại bỏ những quyến luyến lệch lạc, và sau đó tìm kiếm ý Chúa hầu xếp đặt cuộc đời làm sao để có thể mưu ích cho linh hồn mình"

Muốn giúp tìm kiếm ý Chúa và tiếp nhận cho đủ nghị lực thiêng liêng mà chu toàn kế hoạch của Ngài, phương pháp Linh Thao đề ra một số kỹ thuật làm phương thế chuẩn bị hầu tạo cho tâm hồn có đủ điều kiện để mở rộng đón nhận ánh sáng và sức mạnh của Thánh Thần Thiên Chúa. Nói thế tức là Linh Thao có mục đích giúp người cấm phòng nhận định cho thấy và thực thi cho tròn Thánh ý Thiên Chúa đối với riêng mình, tức là kế hoạch Ngài đề ra cho đời mình.

Cũng nên lưu ý là các cách nói như: "thực thi thánh ý Chúa", "sống trọn kế hoạch Chúa yêu thương đã đề ra cho đời mình", "sống ơn gọi của mình", "yêu mến Chúa", "sống lời Chúa", "nên thánh", mưu ích cho phần rỗi linh hồn", hay là "mưu cầu hạnh phúc đời đời" v.v... đều là những cách nói dù khác nhau, nhưng cuối cùng rồi cũng đồng quy nơi một thực tại, nơi một tiêu đích duy nhất. Khi sống trọn kế hoạch của Chúa là cùng lúc, con người nên Thánh và tạo được hạnh phúc đích thực và trường cửu cho đời mình.

Vậy khi muốn giúp "mưu tìm cho được lợi ích của linh hồn" là Linh Thao muốn giúp người cấm phòng nên thánh, tức là sống trọn ơn gọi Kitô của riêng mình

LINH THAO DÀNH CHO AI ?

Nếu thế thì đâu có còn thắc mắc hỏi rằng: Trong Giáo Hội, lối cấm phòng theo phương thức Linh Thao của Thánh Inhã Loyola sẽ dành cho những ai? Cho Linh Mục, tu sĩ không thôi, hay là cho cả giáo dân nữa? Cho người trẻ không thôi, hay là cho người cao niên nữa? - Ai lại không được Chúa kêu gọi để nên Thánh, để mến yêu Ngài!

Ấy thế mà có người vẫn vặn hỏi: "Tại sao lại đi xúi giáo dân thực hành một phương pháp thiêng liêng cầu kỳ rắc rối và đòi hỏi nhiều thứ đến thế. Không biết ai mới dựng bày ra cái kiểu Linh Thao như vậy, chứ hồi xưa đâu thấy có!"

Linh Thao không phải mới bắt đầu từ hôm qua, từ mười mấy năm nay, nhưng là từ năm 1522, từ hơn 4 thế kỷ rưỡi nay lận. Lối 4, 5 tháng, sau khi dứt khoát với cuộc đời 31 cái xuân xanh nặng mùi trần tục, Inhã Loyola đã hành hương đến Montserrat và lưu lại Manresa suốt gần một năm [khoảng từ 23.3.1522 đến trung tuần tháng 2.1523]. Trong thời gian này Inhã sống cuộc đời khổ hạnh, dành nhiều thì giờ để cầu nguyện, và nhận được nhiều ánh sáng nội tâm Chúa ban cho. Nhờ những kinh nghiệm và ánh sáng nhận được, Inhã đã tiến những bước thật dài trong đời sống nội tâm. Không muốn ơn Chúa cho riêng một mình mình, cũng như không muốn để những kinh nghiệm nội tâm quý giá rơi vào quên lãng mà không chia sẻ với tha nhân anh em, Inhã đã cần mẫn ghi lại tất cả: đó là những ngày tháng phương pháp Linh Thao được thai nghén và cuốn sách Linh Thao bắt đầu chào đời. Cho đến năm 1547, nghĩa là 25 năm sau, cuốn Linh Thao mới đạt đến mức lớn khôn như chúng ta đang thấy ngày nay.

Sau khi đi hành hương Thánh Địa trở về [1523], Inhã lưu lại Barcelona khoảng hai năm, và quyết định đi học trở lại để "giúp các linh hồn" đắc lực hơn. Trong cuốn "Cuộc đời Tự Thuật" xuất bản cuối tháng 3/1526 Inhã mới tiết lộ rõ việc Ngài giúp cấm phòng theo phương thức Linh Thao đã thấy có những hoa trái nảy sinh ra cho Vinh Danh Thiên Chúa, và những người được cấm phòng Linh Thao lúc bấy giờ đều là giáo dân nam nữ.

Lúc đó 35 tuổi đầu, Inhã mới chập chững vào Đại học và cố học để làm linh mục. Ngài muốn làm Linh Mục để giúp các linh hồn cho hữu hiệu hơn. Tuy nhiên, trong thời gian đi học Inhã vẫn tiếp tục giúp giáo dân cấm phòng theo phương thức Linh Thao. Nổi bật nhất trong các giáo dân được Inhã giúp làm Linh Thao là 9 người bạn chí thiết sau này cùng tác giả Linh Thao sáng lập Dòng Tên. Thánh Phanxicô Xaviê là một trong những người bạn này.

Vậy sử sách cho thấy rằng: Linh Thao là một phương pháp cấm phòng Chúa đã muốn ban tặng cho giáo Hội qua trung gian của một giáo dân. Thế nên ngày nay có giới thiệu Linh Thao cho giáo dân thì cũng chả có gì là lạ cả. Hơn nữa, trong thời tiếp theo sau cộng đồng Vatican II và chuẩn bị bước vào năm 2000 này, vai trò của giáo dân giữa lòng Giáo Hội, mang một tầm cỡ rộng lớn hơn trong thời Inhã nhiều. Vì vậy, ngày hôm nay có đề ra cho giáo dân những phương cách thao luyện tâm linh chặt chẽ và thích ứng hơn xưa, hữu hiệu hơn xưa thì đó là chuyện cần thiết.

.....
Có người cho rằng Linh Thao là do Dòng Tên đề ra và chỉ được dành riêng cho Dòng Tên, nhưng thực ra phải nói ngược lại, Linh Thao đã đẻ ra Dòng Tên, vì nhờ sống qua kinh nghiệm Linh Thao cho nên 10 bạn sáng lập mới có đủ tinh thần, ơn chúa soi sáng và nghị lực mà lập ra Dòng

Tên.

VẬY LINH THAO LÀ GÌ ?

Linh Thao là giúp sống trọn lại toàn bộ Lịch Sử Cứu Độ, là lịch sử Thiên Chúa thương yêu tạo dựng và cứu độ con người kể từ ban sơ vũ trụ cho đến lúc Chúa Giêsu lên trời và cả cho đến ngày nay.... Lịch sử cứu độ toàn bộ cứu độ đó đã được Lời chúa ghi lại trong Kinh Thánh và được Giáo Hội làm sống lại suốt trong năm Phụng Vụ. Linh Thao hướng dẫn và đề nghị người cấm phòng lần bước đi theo từng diễn biến trong tiến trình của Lịch Sử cứu Độ, người làm Linh Thao cũng được mời gọi để sống lại tiểu sử đời mình.

Sự chiêm ngắm song đôi này trong ánh sáng của Chúa chiếu soi qua cầu nguyện, sẽ giúp cho người cấm phòng tìm ra được chỗ đứng của mình trong Lịch Sử Cứu Độ, và từ đó nhận ra được những gì cần gọt dũa, loại bỏ những quyến luyến lệch lạc, tìm kiếm ý chúa hầu xếp đặt để mưu ích cho linh hồn và nhận biết kế hoạch Chúa dành cho đời mình.

Trích "tôi đi cấm phòng....."
của cha Ng. Thế Minh S.J.

Người yêu tôi

Một nhóm viên Linh Thao Paris

Tôi tìm người tôi yêu
Một người thật cao vời
Chưa bao giờ gặp mặt
Người đã hiểu tôi rồi

Tôi biết được tình yêu
Của Người cho tôi nhiều
Nhưng mà tôi hờ hững
Chẳng đáp lại bao nhiêu

Tôi được mang tên Người
Từ thuở mới chào đời
Nên Người khẳng khít
Che chở, giữ gìn tôi

Chắc bạn đoán ra rồi
Giêsu, tên của Người
Bạn gặp Người chưa nhỉ ?
Xin bạn chỉ giùm tôi.

DƯ ÂM.... Linh Thao 92

- Chào cô ạ...
- Chào Huyền, Bích Huyền phải không cháu?
- Thưa cô, cháu là Mộng Huyền.
- Cô xin lỗi nhé... Cháu đi sinh hoạt Đại Hội Thanh Niên như thế này chắc vui lắm nhỉ?
- Dạ, thưa cô vui lắm.
- Đi sinh hoạt vui như vậy, hẳn là mấy hôm vừa qua đi cắm phòng Linh thao các cháu không được vui?
- Dạ cũng vui chứ cô, mỗi cái nó có cái vui khác nhau cô ạ.
- Khác nhau như thế nào hả Huyền?
- Thưa cô, cả hai lãnh vực cháu thấy đều có lợi ích cho tuổi trẻ chúng cháu cả. Đi sinh hoạt như thế này... gặp rất đông thanh niên cùng lứa tuổi, chúng cháu chia nhiều nhóm để sinh hoạt, chơi trò chơi, học hỏi Thánh Kinh, thi đua thể thao hoặc chơi những trò chơi lớn... chúng cháu được cười đùa thỏa thích, rất là thoải mái sau những ngày miệt mài với sách vở, với trường lớp...
- Vậy hả.
- Dạ thưa cô, có điều cháu muốn nói là, niềm vui này nó chỉ vui trong những ngày hiện diện nơi đây thôi... về nhà là chấm dứt. Còn những ngày đi cắm phòng linh thao vừa qua chúng cháu có một niềm vui nồng đượm vương vấn mãi trong hồn... Cho đến bây giờ cháu cũng còn thấy dư hương của những ngày cắm phòng đó... Cháu bắt chước Đức Mẹ "giữ kín những kỷ niệm ấy" để suy gẫm một mình. Cứ mỗi khi nghĩ đến những lời cha giảng thật dí dỏm cháu cứ tủm tủm cười một mình.
- Chị em cháu ở nhà, thỉnh thoảng vẫn nhắc lại những ngày ấy là những ngày nghỉ ngơi trong chúa thật êm ả, mặc dù mấy hôm đó chúng cháu luôn cố gắng vì cha giảng hơi nhiều, đối với chúng cháu. Nhớ lại những kỷ niệm chúng cháu tập lặng thinh mà cứ khúc khích cười hoài, thật là dễ thương cô ạ. Chừng nào cô lại tổ chức cắm phòng Linh Thao nữa?
- Có lẽ cũng khoảng thời gian mùa chay sang năm Huyền ạ. Cháu có thích dự nữa không?
- Dạ nếu cháu thu xếp được cháu sẽ đi cô ạ.

N.T. ghi

AM ENDE

*dieses langen Tages
lege ich ab
Bücher
Briefe
Akten
Schlüßen
Schuhe
Kleider
und die Uhr*

*Am Ende
dieses langen Tages
lege ich auf Dich
Ängste
Sorgen
Mühen
Lust
Trauer
Sehnsucht
und meine Schuld*

*Am Ende
dieses langen Tages
lege ich mich
ganz und gar
still und geborgen
mein guter Gott
in Deinen
Schutz und Frieden.*

PHÚT CUỐI

*Phút cuối
của ngày dài
Tôi cất hết
những sách vở
thư từ
hồ sơ
chìa khóa
giày dép
áo quần
cả chiếc đồng hồ*

*Phút cuối
của ngày dài
Tôi dâng lên Ngài
những sợ hãi
nỗi lo lắng
sự cố gắng
những niềm vui
nỗi buồn phiền
phiền nhọc
và cả những tội lỗi của tôi*

*Phút cuối
của ngày dài
tôi để tôi
hoàn toàn
yên lặng và ấp ủ
trong sự Che Chở
và Bình An của Ngài,
Thiên Chúa vô vàn yêu dấu của tôi.*

Viên Đá Xanh

Bốn Bước Linh Thao

Linh Thao là dẫn bước đi theo con đường lịch sử Thiên Chúa tạo dựng và cứu độ nhân loại.

Linh Thao lần theo bốn bước như sau:

*** BƯỚC MỘT:** Nhận ra tình thương sáng tạo của Chúa và thái độ thờ ơ phản bội của con người cũng như của chính mình.... ước muốn đền đáp lòng thương yêu cao cả của Chúa đã ban cho để có sự thúc dục hăng say phải làm gì cho Chúa? và nhận biết thân phận tội lỗi bất lực của mình, tự mình không thể làm gì nếu không có Chúa trợ giúp.

*** BƯỚC HAI:** Cảm nhận sức mạnh của Chúa Kitô qua những diễn tiến, biến cố trong cuộc đời dương thế, từ lúc nhập thế.... mới sinh ra cho đến cuộc tử nạn là điều tối cần thiết. Quan sát kỹ lưỡng thái độ hành động của Ngài, sẵn sàng sống theo chương trình và thực hiện khuôn rập cuộc sống của mình làm một với Ngài, tức là xin cho được hiểu biết thâm sâu về Chúa Kitô để yêu mến Ngài.

*** BƯỚC BA:** Để tập sống các kinh nghiệm đáng giá nhất của tình yêu đích thực: Kinh nghiệm của chúa Kitô chịu nhục nhã và đau khổ cho đến chết, để nói lên tình yêu của Chúa đối với loài người. Cần phải sống và cảm nhận cùng thông dự vào kinh nghiệm khổ nạn đau thương hùng hồn nhất của tình yêu đích thực mà chúa Kitô đã dành cho mỗi người trong nhân loại - kết hợp với sự khổ đau của Chúa để tôi luyện cho chính mình ý chí kiên cường, bền đỗ trong quyết tâm thực thi Thánh Ý Chúa.

*** BƯỚC BỐN:** Thông dự vào niềm vui Phục Sinh của chúa vì niềm vui Phục Sinh là tiêu đích của đời sống Kitô hữu. Hướng về tiêu đích đó giúp cho xác tín Đức tin Kitô được chắc chắn thêm, giúp cho quyết tâm thực thi Thánh Ý Chúa được

manh mẽ thêm vì " niềm vui của Chúa là thành lũy che chở anh em"(Nh.8,10). Thánh Phaolô khẳng định rằng "Nếu Chúa Kitô không sống lại.... thì chúng ta là những kẻ khốn khổ nhất trần gian. Nhưng không, Chúa đã sống lại" (ICr.15,17a - 19a) cho nên chúng ta là những người sống hạnh phúc nhất trần gian! Niềm hạnh phúc này là sức mạnh cho đời sống Kitô hữu.

V+g

(Viết theo tài liệu Linh Thao)

Hãy yêu thích và làm
bất cứ điều gì bạn muốn:

Nếu bạn đang im lặng,
hãy im lặng bằng tình thương.

Nếu bạn đang nói,
hãy nói bằng tình thương.

Nếu bạn đang chỉ trích,
hãy chỉ trích bằng tình thương.

Hãy có trong đáy tim bạn
gốc rễ của tình thương này;
vì chỉ từ gốc rễ đó
mới có thể mọc lên
những hoa trái đẹp!

Thánh Augustin

Tâm sự với Chúa

Vy Sao

Ngày 8.2.93

Lạy Chúa, tất cả những dự định cho sự tổ chức cuộc cắm phòng Linh Thao năm nay đều thay đổi cả. Hôm nay con đã điện thoại cho Cô Schmidchen, thư ký nhà Concordia để xác nhận xin thêm một ngày nữa, tức là cuộc cắm phòng sẽ bắt đầu từ thứ năm ngày 6.5. đến 9.5 93, thay vì từ thứ sáu ngày 2.4. đến 4.4.93 như năm ngoái đã dự liệu. Mọi sự con dâng lên Chúa, con tin tưởng sự sắp đặt thay đổi là do Chúa sắp xếp nên con rất vững tin và vui vẻ thông báo cho những người đã tham dự Linh Thao năm ngoái và một số thân hữu....

Một ngày cuối tháng hai

Cho đến hôm nay mới chỉ có khoảng tám người ghi danh dự cắm phòng thôi. Con lo lắng quá không biết rồi kết quả ra sao?... nếu ít người tham dự quá có xứng với cái công của Cha Linh Hướng vất vả từ Paris sang không..., rồi mình tổ chức lều tều thế này anh chị em đi tĩnh tâm có cảm thấy nản không... v.v...và v.v... rất nhiều câu hỏi diễn ra trong đầu. Con lại nghĩ... ồ mình thiếu tin tưởng vào quyền năng Chúa Thánh Thần nên lo nghĩ quá... thôi thì cứ để mọi việc cho Ngài sắp xếp....nói thì nói vậy chứ trong lòng con không sao tránh khỏi sự lo lắng... Xin Chúa giúp con thêm can đảm

Chúa ơi, trong lúc con đang lo lắng thì Chúa đã gởi đến cho con một sứ giả... Con cảm ơn Chúa nhiều. Một chị bạn ghé nhà chơi đã khuyến khích con bằng lời nói đơn sơ " làm đi bác, ai mà không tham dự thì uống lăm đó.....", bằng hành động, chị đã rủ thêm vài bà bạn cùng ghi danh tham dự. Con xin cảm ơn chị ấy và xin Chúa trả công cho chị ta Chúa nhé

Một ngày đầu tháng ba

Chuông điện thoại reo..... Tiếng chị Nương ở đầu giây...."..... À này chị Sao, sao lại tổ chức tĩnh tâm từ ngày thứ năm, ngày này thì ai cũng bận đi làm cả, làm sao họ tham dự được. Tôi đã liên lạc một số anh chị em nhưng không kết quả gì..... chỉ có anh Thái, anh Minh điện thoại cho biết sẽ ghi danh tham dự, nhưng chỉ từ ngày thứ sáu thôi....."

- Dạ, hôm trước anh có điện thoại cho tôi biết là Cha Linh Hướng muốn mình tổ chức cắm phòng đúng ba ngày nên tôi đã liên lạc với nhà Concordia xin thêm ngày thứ năm, một nhân viên của văn phòng Concordia đã trả lời O.K. nhưng lại không notiert chi cả, vì thế hôm vừa rồi phải nhờ đến tài ngoại giao của Cha Simom Quý giải thích người ta mới đồng ý thêm cho mình ngày đó. Thôi thì như thế này, ai tham dự ngày thứ năm được thì tốt bằng không thứ sáu đến cũng được. Mình sẽ trình bày với cha sau .

Lạy Chúa, nói chuyện như vậy song lòng con cảm thấy lo lắng quá. Tổ chức mà chỉ có hơn chục người tham dự....kể cả người tổ chức và người hướng dẫn... mặc dầu biết rằng dù chỉ vài người tham dự cha Linh Hướng cũng sẵn sàng hướng dẫn.... Con tha thiết xin Chúa cho con vững niềm tin ... việc làm do chúng con, thành công hay thất bại do ý Chúa. Với ý hướng đó con dâng lên Chúa tất cả, con đi ngủ thật bình an...

Ngày 23.3.93

- Reng.... reng.... " Chị Sao hả (con nghe tiếng anh Nương đây lo lắng thiện chí) tôi có liên lạc điện thoại vài nơi mà chẳng ai ghi tên tham dự, họ cho biết vì mình tổ chức vào những ngày mà họ không thể sắp xếp tham dự được, nhất là trong tình trạng kinh tế rối ren của nước Đức hiện nay, các hãng xưởng đang sa thải nhân viên thường xuyên với những lý do không chính đáng, nên một số anh em dè dặt không dám xin nghỉ phép dù chỉ là một hay hai ngày ngoài những ngày phép cố định do hãng xưởng ấn định..... biết làm sao đây hở chị?... hay là mình đề nghị với cha hủy bỏ kỳ tĩnh tâm này đi, sang năm tổ chức vậy.

Chúa ơi, con cảm thấy rơi vào sự cô đơn và chán nản tột cùng, con thấy mình đuối sức muốn buông xuôi tất cả theo lời đề nghị trên, mọi việc chúng con đã lo liệu được hai phần ba rồi nay lại hủy bỏ hết hay sao?... nhưng bỏ sao được hở Chúa !!! giờ.... con phải làm sao đây? con chao đảo quá... con phải ăn nói làm sao với nhà Concordia để giữ uy tín với họ, với Cha Linh Hướng, với những người đã ghi danh tham dự v.v... Chúa ban cho con một sáng kiến mới đi..... hay con đề nghị với Cha Linh Hướng rút lại còn hai ngày thôi.và viết thư trình bày với nhà Concordia sau vậy. Chỉ có Chúa mới giúp con sáng suốt biết nhận định tìm lối thoát cho công việc.

Ngày 24.3.93

Hôm nay con nhận được hai phiếu ghi danh tham dự, của một cặp vợ chồng mới cưới và của một anh thanh niên, con cảm thấy được an ủi nhiều. Con cũng đã điện thoại cho một vài anh chị em bạn, được biết có vài anh chị em nữa muốn tham dự.... Con thấy phấn khởi nhiều...Chúa đã trợ giúp con ngay những khi con lo âu. Tạ ơn Chúa xin Chúa ở cùng con luôn mãi.

Ngày 28.3.93

Chúa ơi, hôm nay một chị bạn cho con biết là con đã nói điều gì làm buồn lòng một chị bạn khác. Ô hay, nào con có làm gì ai đâu!?... Xét lại chính mình... lời nói, việc làm.... con thấy mình đâu có làm gì xúc phạm đến ai.... có lẽ chị bạn đã hiểu lầm trong lời nói nào đó của con.Nghĩ đến công việc chúng con đang làm và nghĩ đến Chúa, con đã điện thoại xin lỗisong con không làm sao giải tỏa được nỗi buồn trong lòng mình, mặc dầu con luôn biết rằng "mình phải có tinh thần nghèo khó bằng cách bình tĩnh khi có ai hiểu lầm mình...". Trong lòng con lúc nào cũng muốn giữa mọi người có sự an hòa với nhau, chứ chưa bao giờ nghĩ điều hơn thiệt chi khác. Tâm con rất thành thật mà sao con lại bị hiểu lầm như vậy. Con dâng mọi việc lên cho Chúa, xin Ngài hiện diện giữa chúng con, đừng để một sự hiểu lầm đáng tiếc nào xảy ra nữa Chúa nhé.

Ngày 30.3.93

Cho đến hôm nay lại có thêm ba bạn trẻ ghi danh tham dự cấm phòng linh thao nữa. Chúa đã sắp đặt cho con tất cả mà sao con cứ lo sợ hãi huyền, cứ... yếu.... Đức Tin, cứ... yếu... trông cậy nơi Ngài như thánh Phêrô ngày nào Chúa bảo đi trên mặt biển. Thật đúng "không có Thầy chúng con chẳng làm được chi". Con cảm tạ Thầy vô vãn.

Những ngày đầu tháng tư

Đến hôm nay, con số ghi tên tham dự đã lên đến 28 người kể cả Cha Linh Hướng, cô Ánh và mẹ cô từ Paris sang chia sẻ với chúng con trong niềm thương yêu của Thầy Chí Thánh. Đây là phép lạ Chúa đã dành riêng.....giúp chúng con giải tỏa những khúc mắc, những khó khăn....trong công việc mà tưởng như không bao giờ giải quyết được... Đó chính là kế hoạch mầu nhiệm của Chúa....Xin Ngợi Khen Ngài, Tạ Ơn Ngài.

Khi người khác không làm xong việc của họ,
tôi nghĩ thầm rằng đúng là người làm biếng.
 Khi tôi không làm xong việc của mình,
 đó chỉ vì tôi quá bận rộn đấy mà thôi.

Khi người khác nói về một người nào đó,
thì đúng hơn là nói hành nói xấu.
 Còn khi tôi làm chuyện đó,
 thì chỉ có ý xây dựng đó thôi

Khi người khác không muốn thay đổi lập trường
của mình, đó là một kẻ cứng đầu.
 Khi chính tôi không muốn thay đổi lập trường
 của tôi, tôi là người cương quyết.

Khi người khác không nói chuyện với tôi,
đó là vì họ xem thường tôi.
 Khi tôi không nói chuyện với người khác,
 đó chỉ là tôi vô tình quên mà thôi

Khi người khác mất nhiều thì giờ
cho một công chuyện, đó là vì họ chậm chạp.
 Khi tôi mất nhiều thì giờ
 cho một công chuyện, vì tôi cẩn thận.

Khi người khác tỏ vẻ dễ thương,
vì họ có ý nào đó.
 Khi tôi tỏ vẻ dễ thương,
 đó là thiện ý của tôi.

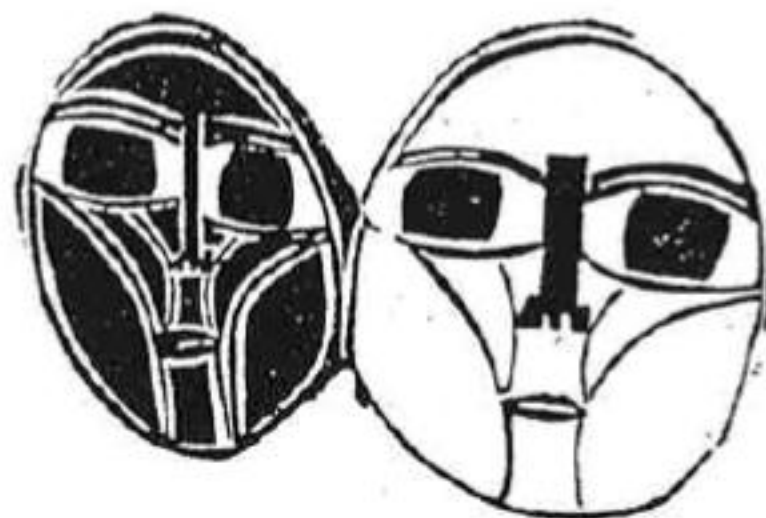
Khi người khác nhìn vấn đề dưới hai khía cạnh,
họ là kẻ không có lập trường.
 Khi tôi nhìn vấn đề dưới hai khía cạnh,
 tôi là người có đầu óc phóng khoáng.

Khi người khác nhanh chóng làm xong việc gì,
chắc vì họ cầu thả.
 Khi tôi nhanh chóng xong một việc gì,
 chỉ vì tôi quen thuộc với công việc này.

Khi người khác bênh vực quyền lợi họ,
đó là người xấu tính.
 Khi tôi bênh vực quyền lợi của tôi,
 tôi là một người có bản lĩnh.

Người khác và tôi,
sao mà thật khác biệt...

(báo Đồng Hành)

NGƯỜI

KHÁC

VÀ

TÔI

Tâm Tình LINH THAO

Vào lúc 15 giờ ngày chúa nhật 12.4.92, giờ họp mặt cuối cùng của khóa cấm phòng Linh Thao để rút ưu khuyết điểm và chia sẻ tâm tình với nhau. Một số anh chị em trong ca đoàn Dusseldorf không dự được vì phải trở về gấp để kịp dâng thánh ca trong Thánh Lễ chiều hôm đó tại Dusseldorf .

Chúng tôi xin ghi lại tâm tình của những anh chị em hiện diện :

Anh Nương: Xin tất cả anh chị em cho biết ý kiến trong những ngày tĩnh tâm vừa qua.

Chị Minh: "Nhà Concordia" dọn ăn hơi khiêm nhường nên thể xác được dịp "abnehmen". Bù lại Cha Minh từ Paris sang cho chúng ta thưởng thức những món ăn tinh thần rất bổ ích nên linh hồn đã "zunehmen". Đó là điều tôi nghĩ mọi người hài lòng nhất.

Anh Thái: Đã 60 năm rồi nay tôi mới được nghe, hiểu, biết và thấy thế nào là Thánh Ý Thiên Chúa tác động trên tôi. Lần sau các anh chị có tổ chức thì chúng tôi không những chỉ tham dự thôi mà chúng tôi sẽ tiếp với các anh chị, giúp đỡ các anh chị một tay.

Anh Lý: Gần 50 tuổi đầu rồi, bản thân tôi đã tham dự nhiều khóa tĩnh tâm trong cũng như ngoài nước, song đây là lần đầu tiên tôi được tham dự một khóa tĩnh tâm đây và đúng ý nghĩa như tôi mong muốn. Thật bổ ích vô cùng, Ước mong các anh chị tổ chức những khóa tiếp theo tôi sẽ xin tham dự tới cùng.

Cha Minh: Vậy là anh xin "khấn hứa trọn đời" đó hả?

Cô Thu: Từ nhỏ đến giờ, con được học giáo lý, chưa bao giờ bỏ lễ, giữ đạo rất là đàng hoàng, con tưởng như thế đã quá đủ cho một tín đồ Thiên Chúa Giáo, nhưng qua cuộc tĩnh tâm này con mới thấy những gì mình vẫn giữ, mình hiểu biết thật là nông cạn thiếu sót. Hơn nữa, đây là lần đầu tiên con hiểu được rất rõ ràng "lịch sử cứu độ" cao cả của Chúa Giêsu.

Anh Thế, một chuẩn sinh vừa từ Việt Nam sang: Đối với tuổi trẻ chúng cháu thì hai ngày cấm phòng vừa qua cha đã giảng quá nhiều, chúng cháu phải cố gắng hết sức mà cũng không thấu tháp hết được. Khóa Linh Thao đã giúp cháu đào sâu được ơn gọi để tìm hướng đi cho cuộc đời mình, một hướng đi mà cháu đang gặp khó khăn vì mới chân ướt chân ráo qua đây mà ngôn ngữ còn là trở ngại lớn lao nhất để cháu bước vào một giòng tu hay sống ở ngoài đời.

Sang đây cháu thấy các bác là giáo dân mà dân thân tổ chức những khóa cấm phòng như thế này cháu rất là cảm phục vì từ trước tới giờ cháu chỉ thấy các cha và các sơ làm những việc này mà thôi. Cháu thành thật cảm ơn cha, các bác các chú và đặc biệt cảm ơn anh Vũ đã giúp cho cháu phương tiện dự khóa tĩnh tâm này.

Anh Minh: Nghe nói tới cấm phòng theo phương pháp linh thao, tôi cứ nghĩ đến đây mình sẽ phải cố gắng ngồi thiền hay thực hiện một hành động nào đó mà tinh thần và thể xác phải cố gắng lắm, nhưng qua hai ngày ngắn ngủi tôi đã hiểu được thế nào là Linh Thao và cảm thấy mình được dự phần vào "lịch sử cứu độ" của Chúa một cách sốt sắng. Qua những lời vàng ngọc của Cha hướng dẫn, tôi thấy mình lâu nay giữ đạo thật là hời hợt, chưa biết đào sâu Đức Tin của mình, chỉ tiếc là hai ngày quá ngắn ngủi, cha Minh và các anh chị tổ chức vừa mới dọn cho chúng tôi

một bữa ăn thịnh soạn, chúng tôi chỉ mới gấp được vài gấp thì bắt buộc phải buông đũa nên vẫn còn nuối tiếc và thòm thèm....

Chị Bảo: Cha đã dạy chúng con biết cách cầu nguyện hay quá. Năm mươi tuổi đầu như chúng con mà bây giờ mới biết cầu nguyện như thế nào để kết hiệp cùng Chúa thì thật là hổ thẹn với các bạn trẻ.

Cô Lâm Viên: Theo ý con, trong hai ngày qua thời giờ quá ngắn ngủi mà cha giảng thì nhiều quá. Chúng con cố gắng nhiều để nghe, cố gắng để nhận, tập cầu nguyện để tìm ý Chúa nên chúng con cảm thấy quá mệt. Nhất là sự cố gắng giữ tỉnh lặng, đối với tuổi trẻ chúng con thật là khó chịu vô cùng. Tuy vậy, nhờ những sự cố gắng đó con thấy được giá trị của sự hãm mình. Chúng con ước ao, phải chỉ sau khi nghe những bài thuyết giảng của Cha, chúng con được có giờ thảo luận chung rồi sau đó chúng con được sinh hoạt, ca hát reo hò thì tinh thần và thể xác bớt căng thẳng hơn. Con cũng mong được dự những khóa tới.

Anh Bảo: Cha đã có công đến đây nung cho cục sắt trong lòng chúng con nóng lên rồi cha để đó đi về, vậy đến chừng nào chúng con mới được cha rèn lại đây. Ước chỉ hai ngày qua không phải là một ngày 24 tiếng đồng hồ mà mỗi ngày dài gấp đôi thì quý biết chừng nào.

Anh Vũ: Con thường đi sinh hoạt thanh niên nên dễ gặp các bạn cùng trang lứa là con thích sinh hoạt, bày trò chơi, hò đối đáp v.v... Dự khóa tĩnh tâm này con thấy không "hạp" với con lắm, mặc dầu con cũng thấy "thích". Cha đã dạy chúng con cách cầu nguyện rất hay và giúp chúng con hiểu thấu đáo "lịch sử cứu độ" của Chúa Giêsu.

Anh Minh: Con đề nghị anh chị em nên lập thành một nhóm Linh Thao để hàng tháng gặp nhau chia sẻ, học hỏi Thánh Kinh.

Anh Sao: Chúng ta chưa thể lập nhóm được vì hiện giờ còn nhiều khó khăn phức tạp và trở ngại trong việc lập nhóm. Ước ao thì chúng ta cứ ước ao, việc đó chúng ta cứ cầu nguyện rồi từ từ Chúa Thánh Thần sẽ giúp chúng ta...

Chị Sao: Nãy giờ các anh chị cho nghe toàn những ý kiến hay đẹp, khen ngợi không thôi mà chưa nêu khuyết điểm nào của chúng ta cả.

Cha Minh: Cuộc tổ chức nào cũng không tránh khỏi khuyết điểm của nó, nhưng những khuyết điểm nhỏ thì có chi đáng kể.

NT ghi lại

ĐỒNG HÀNH ?

Giới thiệu đến quý bạn báo "Đồng Hành" của nhóm Linh Thao thực hiện nhằm mục đích liên lạc, tìm hiểu và chia sẻ với nhau trong niềm tin yêu Thiên Chúa. Tờ Đồng Hành không ấn định giá dài hoặc ngắn hạn. Muốn có Đồng Hành xin quý bạn liên lạc:

Đồng Hành
1202 rue de Bleury
Montréal, PQ H3B - 3J3
CANADA.

Ý Sống

Này bạn trẻ đang tìm ý sống
Hãy đặt niềm ước vọng nơi Ngài
Đừng phó mặc kéo dài ngày tháng
Đời chỉ những chân chương buồn nản?

Không bạn ơi, còn vạn điều lành
Lũ chúng ta không sanh làm thế kỷ
Nếu biết theo Chân, Thiện, Mỹ của Ngài

Đừng nghĩ ta ở chốn lưu đày
Rời bỏ mặc, phí hoài đời hằng sống
Có những phút hồn ta trống rỗng
Nên nhớ Ngài luôn ở trong ta
Nếu nguyện cầu với tâm hồn tha thiết
Ngài sẽ đến yêu thương và an ủi

Có những lúc trên đường đời dong ruổi
Ta đắm chìm theo đuổi thú đam mê
Rồi mãi vui nên lạc cả lối về
Ngài vẫn đến vỗ về tha thứ

Đường trần thế dấu mình ta cô lẻ
Có tay Ngài nâng đỡ giữ gìn ta
Thì bạn ơi, đừng ngại đường xa
Cứ vững bước, quê nhà Cha đang đợi.

Cảm hứng của một nhóm viên
nhóm Linh Thao Paris sau khi đi cắm phòng về.

Phải có CÀ VẠT

- Đi ra. Không thất cà vạt không được vào!

.....

Trời nắng chói chang. Một người lạc đường, lạc lối, lang thang trong sa mạc. Lương thực của hắn đã hết. Nước đã cạn từ lâu, không còn một giọt. Chung quanh hắn chỉ toàn cát là cát, tiếp nối hết đụn này đến đụn kia. Hắn lẻ bước cô đơn giữa biển cát mênh mông mong tìm tới một ốc đảo, nơi đó có cây cối cho bóng mát nghỉ ngơi, có dòng suối mát giải tỏa cơn khát bỏng cổ, có bếp nòng với bữa ăn sốt dẻo, có những ánh mắt, những nụ cười của con người biết chia sẻ tình thương. Với hy vọng ấy hắn thu hết thân tàn lực kiệt tiếp tục lên đường. Hy vọng chợt lóe lên với một ảo ảnh. Ảo ảnh là một cái ốc đảo chập chờn giữa làn khói bốc hơi. Chắc chắn phải có một ốc đảo đâu đó chung quanh đây, nếu không thì ảo ảnh này từ đâu mà đến? Bỗng nhiên có một người cỡi lạc đà đi tới. Hắn nhảy cẫng, van nài :

- Xin ông cho tôi nước! Nước! Khát quá!

Người cỡi lạc đà trả lời :

- Phải có cà vạt. Phải có cà vạt".

Rồi ông ta ung dung bỏ đi. Hắn thất vọng. Có lẽ người cỡi lạc đà không hiểu hay đã hiểu lầm lời van xin của hắn. Và lại chắc gì người ấy còn có nước mà cho hắn. Giữa sa mạc một giọt nước quý hơn vàng. Hắn tiếp tục lẻ bước theo vết chân người cỡi lạc đà. Hắn reo lên : " A, kia rồi. Một lâu đài." Một lâu đài với vườn hoa tươi, với giếng phun nước, với suối cá vàng nhơn nhơn, với các cô vũ nữ múa bụng... Sung sướng quá! Hắn vội vã tiến tới cổng lâu đài thì thảo với hai người canh cửa lực lưỡng:

- Khát quá. Nước! Nước! Xin các ông làm ơn cho tôi nước uống.

Vừa nói hắn vừa dậm bước qua cổng. Hai người gác cổng kéo ghì hắn lại:

...

.....
Chúa ơi! Con nghe câu chuyện cái cà vạt này mà nửa tin nửa ngờ. Chẳng lẽ lại như thế sao. Chúa đã dạy con thương người. Thương người có mười bốn mối. Thương xác bảy mối: thứ nhất cho kẻ đói ăn, thứ hai cho kẻ khát uống, thứ ba..." nhưng người đời thêm vào: người đói, người khát "phải có cà vạt". Con ở nước Đức "văn minh tiến bộ" này hơn mười năm rồi mà vẫn còn "nhà quê" lắm Chúa ơi! Chưa một lần bước chân vào khiêu vũ trường. Bạn con kể rằng muốn đi khiêu vũ trường mà không ăn diện đồ lớn, không mặc quần áo bánh bao thì những người gác cổng không cho vào. Đó là qui ước. Với Chúa thì khác. Chúa không cần qui ước. Chúa chữa người tàn tật trong ngày Sabbath. Chúa nhân từ nhìn người đàn bà ngoại tình đang chờ bị ném đá. "Hỡi thiếu phụ, những người cáo chi đâu cả rồi? Không ai kết án chi ư? Nàng đáp "Thưa Thầy không có ai." Chúa Giêsu bảo chi : "Ta cũng thế. Ta không kết tội chi. Chi hãy về bằng an và đừng phạm tội nữa." (Gioan 8, 1-11). Trong thư Thánh Phaolô gửi tín hữu Côrintô con đọc thấy câu sau đây: "Nọc độc của sự chết là tội. Thế lực của tội là lề luật." (1. Côrintô 15, 54-58). Vàng. Thế lực của tội là lề luật. Chúa không có nhiều lề luật. Chúa chỉ có luật yêu thương. Chúa dạy chúng con yêu thương nhau. Lề luật của người biệt phái Pharisiêu tàn thời đời khi làm chúng con quên đi tình thương: tình thương của Chúa và tình thương đối với anh em.

Chúa ơi! Những năm tháng cuộc đời đã qua của con là hình ảnh một người độc hành trên sa mạc. Sa mạc này kế tiếp sa mạc kia. Ở đâu người ta cũng đòi "phải có cà vạt". Những người anh em đồng bào con, những thuyền nhân trong các trại tỵ nạn Đông Nam Á đang bị đòi "phải có cà vạt". Cà vạt của họ chính là tấm giấy thanh lọc tị nạn. Và những người cảnh sát Phi, Hồng Kông, Nam Dương,

Thái Lan lực lượng là những người gác cổng. Phần con, đỡ hơn một chút, người ta đã phát "cà vạt" cho con ngay tại cổng trại tị nạn. Con không có "cà vạt" nào khác để tặng cho anh em con. Con không biết có thể làm được gì để chia xẻ phần nào những khổ đau của anh em con, những người không có "cà vạt". Đức Hồng Y Marty cựu Tổng Giám Mục Paris sau khi về hưu có một lần đã trở về thăm Tòa Giám Mục, nhiệm sở cũ của Ngài kể rằng: "... tôi gặp lại ba người bụi đời mà trước kia tôi đã cho mỗi người một quan. Bỗng nhiên một người nhận ra tôi, đem tới trả lại tôi một quan tiền và nói: "Đúng là cha rồi. Con không muốn nhận tiền của Cha. Điều con mong muốn, đó là ánh mắt trìu mến và cái bắt tay thân mật của Cha..." . Vâng. Những người lạc đường trong sa mạc cuộc đời đang khát nước, đang khao khát những ánh mắt trìu mến cảm thông, đang khao khát những cái bắt tay thân mật. Chúa ơi. Ngày hôm nay con biết là con phải làm gì... Con tạ ơn Chúa.

Chúa ơi. Trong sa mạc cuộc đời đôi khi người ta tự cho mình có cái quyền được phân biệt ra làm hai giai cấp người: những người có "cà vạt" và những người không có "cà vạt". Một số người có "cà vạt" nghĩ rằng họ có thể làm mọi sự họ muốn kể cả những hành vi thiếu nhân tính. Cái "cà vạt" của họ có thể là mái tóc, dòng máu, màu da chẳng hạn. Trong bảy ngày liên tiếp từ 17 đến 23.09.91 tại Hoyerswerda, Sachsen khoảng 500 thanh niên đầu tóc mang dòng máu Nhật Nhĩ Man thay phiên nhau tấn công căn nhà nơi có nhiều người Mozambique và Việt Nam cư ngụ, đập phá gây thương tích cho nhiều người với sự hiện diện và tán trợ của hàng ngàn dân chúng. Bi thảm nhất là ở Rostock-Lichtenhagen, họ cũng đập phá, vây hãm không cho trốn thoát và đốt căn nhà dưới sự chứng kiến dửng dưng của nhiều người. Ít lâu sau một vài người Nhật Nhĩ Man khác đã đốt khu nhà của một gia đình Thổ Nhĩ Kỳ ở Mölln trong khi họ đang ngủ ngon lành với nhiều mộng đẹp, khiến cho mấy

người già trẻ vô tội chết thê thảm. Và còn hàng trăm vụ đốt nhà giết người tương tự như thế. Kinh hơn nữa, trong một vài vụ họ còn mời phóng viên Newsweek đi theo chứng kiến và chụp hình những hành vi của họ nữa. Họ bảo họ muốn chơi lại cái trò "bỏ Do Thái vào lò hơi ngạt", nói chuyện xung hô với nhau theo cấp bậc của bọn SS thời Đức Quốc Xã. Những hành vi của họ thật khó hiểu. Phần lớn các cuộc chiến tranh đều không tốt. Nhưng cuộc chiến nào cũng có nguyên nhân gần và nguyên nhân xa, có thể hiểu được. Người Việt chúng con trước kia không thích những người có tác phong "cao bồi". Ngày nay qua các phim cao bồi, con thấy người cao bồi thực sự ít khi tấn công những người không có vũ khí tự vệ, họ chỉ bắn khi đối phương cũng đang trong tư thế sẵn sàng bắn, ai bắn nhanh người đó thắng. Những hành vi tội ác trên, con không thể hiểu được, không thể giải thích được. Phải chăng trong mỗi con người đều có thú tính, đều có những con thú mà giáo dục (tây phương và cả đông phương nữa) mới chỉ là một cái chuồng sắt ngăn giữ nó lại, nhốt nó lại, kiềm hãm nó lại trong chốc lát? Nếu vô ý để nó xổng chuồng thì thật là tai hại không lường trước được. May mắn thay con còn có Chúa, con còn có giáo hội. Trong giáo hội không có giai cấp hay nói khác đi chỉ có một giai cấp: giai cấp những người con Chúa. Trước mặt Chúa người có đạo hay không có đạo đều là con Chúa. Chúa ơi xin dạy con biết yêu thương nhau, biết diệt trừ hẳn những con thú dữ đang tiềm ẩn trong con ngay từ bây giờ, để xã hội chúng con đang sống không thể có hai giai cấp: những người có "cà vạt" và những người không có "cà vạt".

Chúa ơi. Con muốn quên cái "cà vạt" đi. Cái "cà vạt" làm con trở thành người biệt phái Pharisiêu trong xã hội đương thời. Xã hội nào mà chả có cả những cái tốt và cái xấu. Một trong những cái xấu của xã hội đương thời mà con không thích đó là người ta quá chú ý đến những cái xấu, những cái cá biệt, đặc thù, lạ kỳ mà quên đi những cái tốt lành đang diễn

ra hàng ngày từng giây từng phút rất đáng trân trọng. Con lại nhớ đến Đức Hồng Y Marty với câu chuyện của Ngài: "Vào mùa hè năm đó, tôi đi ngang qua cái giáo xứ mà trước đây tôi từng coi sóc. Tôi dừng lại đổ xăng cho chiếc xe hai ngựa cũ kỹ của tôi. Chợt nhớ đến một giáo dân sống gần đó, tôi tới gõ cửa nhà ông. Ông ta mở cửa. Chúng tôi ôm hôn nhau. Nhưng ông ta có vẻ ngượng ngịu: "Đức Cha có biết con đang làm gì bây giờ không? Con đang rửa chân cho vợ con!" Và như thế tôi được chiêm ngắm cảnh người chồng quỳ gối rửa và lau chân cho bà vợ đau ốm. Tôi nói với ông ta: "Thật là đáng tiếc vì truyền hình không có ở đây! Giả như ông cầm dao đâm vợ ông thì chắc chắn tối nay hình ông sẽ được chiếu trên Tivi. Nhưng bởi vì ông đã yêu bà từ 56 năm nay, nên không ai chú ý tới ông cả, trừ ra Thiên Chúa và con cái Người".

Chúa ơi, con cũng vậy. Con đang mất dần khả năng nhận xét, khả năng chú ý đến người khác, đến những công việc tốt lành mà họ đang thực hiện cho con và cho xã hội. Con tạ ơn Chúa đã ban cho chúng con những người tốt lành, những chiến sĩ vô danh, họ vẫn cố gắng âm thầm xây dựng mà không cần người khác biết mặt, biết tên. Không có Chúa, không có họ thì cái xã hội này chẳng còn ra thể thống gì nữa. Có phải thế không Chúa của con ơi!

Lữ Khách (Muenchen)

Ảnh kỷ niệm cấm phòng Linh Thao Betzdorf 92

" Lạy Chúa là Thiên Chúa của con,
Con ẩn náu bên Ngài.
Xin cứu vớt và giải thoát con. "
(Thánh vịnh 7, 1, 2)

MÓN ĂN "MỘT NĂM HẠNH PHÚC"

Vật liệu:

Ngày :	28, 30, hay 31 tùy ý
Tháng :	12
Giới răn :	10
Nồi yêu thương :	1
Lửa :	vui mừng
Lời cầu nguyện :	tùy ý
Vị tha :	Càng nhiều càng tốt
Nụ cười :	Càng nhiều càng tươi

Gia vị:

Một chút đức tin, một chút kiên nhẫn, một chút can đảm, một chút cố gắng, một chút hy vọng, một chút trung thành, một chút quảng đại, một chút lạc quan, một chút tự tin, một chút hài hước.

Cách làm:

Trước tiên lấy toàn thể 12 tháng đem rửa sạch những mùi cay đắng, ganh tỵ, thù oán, chua chát. Rửa đi rửa lại nhiều lần cho thật sạch, khi nào thấy nước rửa trong vắt mới thôi, rồi để cho thật ráo nước.

Sau đó tuần tự cắt mỗi tháng ra 28, 30 hay 31 phần nhỏ. Xong sửa soạn mỗi ngày chỉ làm một phần thôi { không làm hết một lúc được vì làm hết một lúc sẽ bị hư ngay, uống công trình ta chuẩn bị} cho đến hết 28, 30 hay 31 phần nhỏ đó.

Lấy phần nhỏ đó ra mỗi ngày trộn đều với một chút đức tin, một chút kiên nhẫn, một chút can đảm, một chút cố gắng.

Thêm vào đó một chút trung thành, một chút quảng đại và một chút hy vọng.

Dem phần nhỏ đã trộn đều gia vị đó xay nhỏ nhuyễn với Lời Cầu Nguyện và Mười Giới Răn.

Để khoảng hai tiếng đồng hồ cho thấm đượm Lời Cầu Nguyện.

Đổ tất cả vào Nồi Yêu Thương rồi nấu kỹ với Lửa Vui Mừng, để lửa riu riu chừng hai tiếng đồng hồ. Trong lúc nấu các bạn thêm vào nồi các gia vị lạc quan, tự tin và hài hước. Các bạn sẽ ngửi thấy một mùi thơm ngào ngạt kỳ lạ tỏa ra từ Nồi Yêu Thương.

Bây giờ bạn đã có một món ăn "MỘT NĂM HẠNH PHÚC". Bạn hãy bày bàn ăn thật đẹp với hoa, với nến, rồi cẩn thận múc thức ăn ra đĩa và ăn với Nụ Cười và Lòng Vị Tha.

Chúc các bạn thưởng thức tuyệt vời món ăn tuyệt cú mèo có một không hai này.

Một biến đổi

Danh

Nghe các bạn trong ca đoàn rủ nhau đi cấm phòng mấy ngày cuối tuần theo phương pháp linh thao, tôi chẳng mấy may để ý tới. Về nhà mẹ tôi hỏi:

- Con có ghi tên tham dự Linh Thao không? đi đi con, cha giảng hay lắm con à.

Tôi nghĩ bụng, mấy bà già trầu thì cha nào giảng mà chẳng hay, có cha giảng buồn ngủ thấy mồ mà về nhà mẹ cũng khen hay rồi rít, vì thế tôi chỉ ậm ừ cho qua. Gần đến ngày hết hạn ghi danh mẹ tôi lại nhắc nhở lần nữa, lần này không còn là khuyến khích nữa mà là mệnh lệnh.

- Con đã ghi danh đi cấm phòng chưa cơ?

- Cấm phòng gì cơ ạ.

- Ô hay, cái thằng này, hôm nọ mẹ chả nói con ghi danh đi cấm phòng linh thao là gì.

- Thôi mẹ ạ, con không thích đâu.

- Hay nhỉ, không thích thế nào được, mình là con cái Chúa thì mình phải biết lo lắng cho phần hồn chứ con, đâu phải là vấn đề thích hay không thích, mà là có cơ hội học hỏi thì con phải nắm lấy. Giờ mẹ yêu cầu con ghi tên tham dự ngay đi, bộ con muốn mẹ phải nặng lời với con sao chứ!...

Nghĩ đến mấy ngày nghỉ cuối tuần, trời tháng tư đẹp như trời Dalat thế này mà phải giam mình trong bốn bức tường của nhà tu hay nhà thờ nào đó mà nghe ông cha lái nhái mấy lời trong thánh kinh, chủ nhật nào mà chả nghe đầy hai cái lỗ tai.... sao tôi ngán quá nhưng sợ mẹ buồn nên tôi đành phải "xin vâng".

Đến nhà Concordia, cái nhà gì mà hun hút trong rừng, vừa đúng bữa ăn chiều, thấy mọi người đang tụ tập trong phòng ăn, tôi không vào vì cảm thấy sao sao ấy, lòng lúc nào cũng nặng nặng, nghĩ có vào ăn cũng không thấy ngon nên tôi thơ thẩn ngoài sân ngắm cây ngắm cỏ. . . Giờ này mà được ở nhà, tôi đã đi bơi với lũ bạn cùng lớp hoặc đến nhà thằng Peter chơi computer với nó hay rủ nó đi xem phim mới đang chiếu ở Kino thì thú vị biết là bao...

Tối hôm đầu tiên tại đây trời qua thật tẻ nhạt, với tôi chả có gì thú vị, đã vậy lại không được tự do trò chuyện nên chúng tôi có lẽ nói chuyện to tiếng một chút là bác phụ trách liền lên tiếng yêu cầu giữ thinh lặng. Tôi ngán ngấm bỏ về phòng đi ngủ sớm.

Sáng hôm sau thức dậy với cái bụng trống rỗng, tôi dự thánh lễ sáng thật là uể oải, chỉ mong cho chóng đến giờ ăn sáng... Trong chương trình thì có những giờ họp mặt chung nghe cha thuyết giảng, giờ cầu nguyện chung, giờ cầu nguyện riêng v.v...và luôn luôn tập giữ thinh lặng.

Mặc dầu mang tâm trạng uể oải nhưng đã đến đây thì phải hoà nhập vào những gì tập thể họ đã tổ chức..... và.... lạ lùng thay tôi lại thích giờ cha thuyết giảng, điều mà từ trước tới giờ tôi không ưa tí nào, { cứ mỗi lần dự lễ trong nhà thờ, đến lúc cha giảng là tôi thế nào cũng kiếm cách ra sân hóng mát hoặc thả hồn vào cõi mộng mơ nào đó, hay nghĩ ngợi tơ lơ mơ...} Thật tôi không ngờ, cái thằng lười nghe giảng như tôi mà bây giờ lại thích nghe cha thuyết giảng, về nhà kể lại sự kiện này chắc mẹ tôi mừng lắm, tôi nghĩ mẹ tôi cũng có lý đấy chứ, hơn nữa cha linh hướng đã chẳng nói: "mình không chịu mở lòng mở trí ra mà nghe giảng rồi cứ đổ lỗi tại ông cha này giảng dở, ông cha kia giảng buồn ngủ v.v..." thì ra hồi giờ mình không chịu nghe giảng chỉ cả nên mình cứ cho là mấy ông cha giảng dở ẹc, đúng là "lỗi tại tôi, lỗi tại tôi mọi đàng".

Tôi thấy giờ thuyết giảng thật lối cuốn và thú vị, có lẽ vì cha dùng những thí dụ dễ hiểu và gần gũi như khi cha giảng về lòng thương yêu con người của Thiên Chúa, cha nói "Chúa như là cha mẹ, khi chuẩn bị cho đứa con đầu lòng chào đời thì sắm sửa nào là quần áo, chăn mền, nôi giường, xe đẩy, đồ chơi v.v... để khi đứa con yêu quý chào đời có sẵn tất cả mọi thứ cần dùng. Cũng một trật như thế, Thiên Chúa tạo dựng nên trái đất, các vì tinh tú, ánh sáng, mặt trời, mặt trăng... rồi cỏ cây, không

khí, muông thú.... sau đó Thiên Chúa mới tạo dựng con người... lúc đó con người đã có tất cả những thức cần thiết. Cha còn nói thêm, khi Thiên Chúa dựng nên mọi vật Ngài chỉ ra lệnh, nhưng khi tạo dựng con người giống hình ảnh Ngài, Ngài đã dùng đến bàn tay, như thế ta thấy Thiên Chúa thương loài người biết chừng nào". Cha còn đưa ra nhiều thí dụ hay và dí dỏm làm mọi người cười vui thỏa thích.

Giờ tự do của riêng từng người tôi cũng cảm thấy dễ chịu... tôi thơ thẩn dạo trong rừng, ngắm cây cỏ... ngắm các anh chị khác chỗ thì mỗi người, chỗ thì hai người chiếm cứ những góc thông già, hoặc trên bãi cỏ xanh dưới nắng hanh vàng... để cầu nguyện riêng hay mơ mộng hoặc trao đổi tâm tình với nhau chỉ đó. Tha thẩn một mình tôi ngắm cỏ cây, mây gió và thấy mình tự thinh lặng cũng hay hay, chẳng thế mà lại có câu "im lặng là vàng" nhỉ... Trong thinh lặng một mình tôi cứ ngẫm nghĩ mãi về sự lạ thay đổi tôi, từ một thằng chán ghét nghe giảng đến một thằng thích nghe giảng về Thánh Kinh, hay thật..... hay đây là phép lạ Chúa ban cho tôi

Cái cảm giác bực bội vì chiều mẹ mà mình phải đến đây, cái tâm tư nặng trĩu của ngày hôm mới đến đã tan biến trong tôi, tôi thấy mình thư thái nhẹ nhàng. Trong Thánh Lễ Bế Mạc khóa cấm phòng

tôi đã sống sáng dự lễ với tất cả nồng nàn của tâm hồn, tôi thấy mình thật gần Chúa, tôi dâng lên Chúa lời cảm tạ và xin Ngài chúc lành cho mọi người hiện diện khóa cấm phòng này và cách riêng cho mẹ tôi.

Đưa con đi học

Nguyên

Đưa con đi học
qua đám ruộng xanh
ngang vườn lê chín
ngát hương cỏ cây

Gột hài đo đờ
Bước nhỏ tung tăng
con tôi xinh quá
bím tóc lay lay
áo hồng bay bay
mắt sáng môi hồng
lông lọng tương lai

Ngày qua tháng lại
ruộng xanh đã gặt
vườn lê trổ cành
tóc con dài hơn
Áo hồng đã ngắn
Con vẫn thiên thần
trình trắng con tôi.

MỘT PHƯƠNG PHÁP GIÚP BẠN CHIA SẺ LỜI CHÚA

Có bảy giai đoạn

1. Chúng ta mời Chúa đến (làm dấu thánh giá, nguyện một lời kinh hay một bài hát ngắn).
2. Chúng ta đọc một đoạn Thánh Kinh (chậm rãi)
3. Thỉnh lặng nguyện gẫm.
4. Nói hoặc đọc lên một câu nào trong đoạn kinh thánh mà mình cảm thấy đánh động nội tâm mình nhiều nhất.
5. Đọc lại đoạn Thánh Kinh lại một lần nữa.
6. Nói lên cảm nghĩ của mình (một mình, hoặc chia sẻ nếu một nhóm)
7. Cầu nguyện (cho mình và cho người khác)
Đọc một kinh Lạy Cha hoặc một bài hát. Kết thúc.

Xin giới thiệu đến quý bạn
HỢP TUYỂN THẦN HỌC

do một nhóm linh mục người Việt đang phục vụ tại nhiều nước, hợp tác phổ biến các bài viết thần học của nhiều thứ tiếng sang tiếng Việt, mong đóng góp phần nào trong sứ mạng đầy mạnh dạn học hỏi và nghiên cứu các môn học thánh giữa người Kitô Việt Nam.

Chủ biên: Nguyễn thế Minh S.J

Phụ tá: F. Gomez Ngô Minh S.J

Toà soạn: 42 rue de Grenelle - 75007 - Paris - France Đt. (1) 45 48 52 17

Mỗi số: 35 FF/7 US\$. Từng bốn số: 130FF/25US\$

Ngoài Âu Châu thêm cước phí 7.50FF/1.50US\$ cho mỗi số; 30FF/6US\$ cho 4 số. Ủng hộ 150FF/ 50US\$ cho 4 số. Ân nhân: tùy hảo tâm.

“Đường” Linh Thao

Khi đặt bút viết những lời này trước tiên tôi dâng lời tạ ơn Thiên Chúa kể đến tạ ơn Thánh Ynhã, cái tên của ông tây nào xa lạ, khi viết hóa nghe sao mà dễ thương và nhã nhặn, ngoài ra phải nói cảm ơn Linh Thao thật nhiều, vì thừa thật với các bạn..... tôi, Thành Người Thỏ, cái thằng bất hạnh nhất đời...có chân trong hội viên hội "Cheveux", hiện được các đảng mây râu chỉ định nắm chức vụ Chủ Tịch... nhưng vì tính hay e thẹn và khiêm nhường tôi chỉ dám nhận chức vụ.... phó... mà thôi. (nghe cái tên không thôi hẳn là các bạn cũng đã đoán được phần nào)... đã suốt gần ba mươi năm phải chịu nghe "sư tử hống".... mà nay, chỉ nhờ linh thao mà "sư tử" trở thành dễ thương chi lạ. Thật vậy các bạn ạ, tôi bây giờ là thằng người đang hạnh phúc nhất đời... thử hỏi các bạn rằng suốt đời vác "cái xương sườn" bên mình đã là một sự khổ rồi... nếu cái xương sườn thịt nhiều nhiều một chút, xương mềm mềm một chút.... thì còn đỡ, chứ gặp cái xương sườn cứng như sắt đá thì ôi thôi.... cuộc đời đáng trọng phụ đi đông trăm phần trăm... cái chí nam nhi nó cũng "nhũn như cái chi chi"

Từ ngày "sư tử" của tôi bị nhốt vào cái lồng Linh Thao thì ôi thôi... sư tử trở nên dễ thương chi lạ. Cái giọng "the the với sóng gầm" toàn những chanh cùng khế... nay đã được chất "Đường Linh Thao" làm cho ngọt ngào dịu dàng hẳn ra... bạn ạ.....âm thanh nghe cứ như nhạc "Classique".... nhẹ nhàng như gió thoảng, như mây bay...Nói thế có nghĩa là nhờ Linh Thao mà thằng tôi là kẻ thắng lợi nhất nên cứ... tùm tùm cười một mình hoài và tâm hồn cứ lâng lâng như ở chín tầng mây..... ngũ sắc... chứ không phải mây xám giăng giăng méo mặt méo mày đâu à nhen. Lâu nay không thấy bà ta ... "khẩu thao" nữa nên hai cái màng nhĩ của tôi hạnh phúc vô cùng, nó không còn phải căng ra mà chịu đựng những âm thanh có

độ rung cực mạnh của Rock hay Disco hòa lẫn chất át xít của dấm... chanh đến có thể thủng màng nhĩ như chơi... hay ít ra cũng điếc cái con ráy...Bây giờ bà ta đã biết... lắng nghe lời ... hiệu triệu của tôi, biết cả... nỗ lực hoà hợp hòa giải kiểu Cộng sản, và biết...bàn hỏi với thằng tôi mọi chuyện trong gia đình nữa chứ.

Trước kia mỗi lần "thăm quyền tôi" ra lệnh là cha con tôi y như rằng quân lính đời xưa nghe trống lệnh xuất quân vậy (các bạn thấy kinh khủng chưa) và chẳng dám biết lệnh có lạc hay không cũng phải cúi đầu tuân theo như những bậc trung thần tuân lệnh các ông vua.... gian ác vậy. Nay "thăm quyền tôi" chỉ nhỏ nhẹ hỏi ý kiến nọ kia... làm thằng tôi đâm ra bối rối vì suốt đời làm chồng có bao giờ được "cái xương sườn" hỏi ý kiến đâu nà....(.thật đúng là "ở bầu thì tròn ở ống thì dài") ấy thế mà....

Thằng tôi bèn vùng lên chui ra ngay khỏi cái.... bầu, ống ... để lấy lại... quyền công dân.... chồng chúa vợ tôi truyền thống của cha ông và phục hồi... nhân phẩm ngay tức khắc đề bẹp dí cái quyền đòi vùng lên của phụ nữ thế kỷ hai mươi mốt. Hỏi thế tôi không hờn hờ, phờn phơ với đời sao được bạn hỉ... Tôi bèn "thung thương" vừa rung đùi vừa ngâm..."Tạ ơn Cha...dấu yêu này, ít ra con cũng có ngày hôm nay" chứ...

Lâu lâu "mụ vợ" của tôi cũng quên phéng mất "linh thao" để luyện lại món "khẩu thao" theo truyền thống của các bà, thằng tôi lập tức hùng dũng hiên ngang đứng trước phu nam nhi chỉ chỉ ra oai nạt một cái thật lớn ... sang sảng...vang vang ... bốn bức tường... nhà là trật tự ...liền vãn hồi tức khắc (các bạn thấy oai chưa) và sư tử liền cụp đuôi tiu nghiu bỏ đi một nước. Các bạn không tin hả... thì cứ thử mà coi. Đem các bà ấy.... "nhốt" vào cái lồng Linh Thao chừng ba ngày thôi là thấy kết quả liền các đảng bạn hiền trước phu ạ.

Thành Thỏ . . .

Đường lên trời

"Này cậu bé, hãy chỉ cho ta lối vào làng Ars rồi ta sẽ chỉ cho cậu Đường Lên Trời"
Thánh Vianney

Các bạn thân mến!

Nhân dịp các bạn tham dự khóa Linh Thao 3 ngày tại Betzdorf, tôi xin gửi đến các bạn những lời huấn đức giá trị của Thánh Vianney, giúp các bạn nâng tâm hồn lên với Thiên Chúa, đáng đã chịu chết để cứu chuộc nhân loại.

*HÃY HỌC GIÁO LÝ

Lời Chúa vẫn tất nhưng ta phải hiểu nhiều. Đây là câu đầu tiên Chúa nói với các môn đệ Ngài: "Hãy ra đi và rao giảng..." điều đó nói lên việc học giáo lý cần thiết hơn hết. Thật vậy, ai đã làm cho chúng ta hiểu rõ đạo lý của chúng ta? Điều gì khiến chúng ta ghê tởm tội lỗi? Điều gì làm cho ta cảm nhận vẻ đẹp nhân đức.... cho ta ước vọng NƯỚC TRỜI? Điều gì làm cho ta biết bốn phần của cha mẹ đối với con cái và ngược lại? Thưa, những điều giảng dạy.

Tại sao con người lại mù quáng u mê? Bởi vì họ không đếm xỉa đến Lời Chúa.

Với một người được học giáo lý, họ có bị lung lạc trong hoàn cảnh nào họ cũng sẽ quay về với Chúa trong giờ lâm tử. Trong khi một người không chịu học giáo lý, họ không hiểu về sự khốn nạn của tội lỗi, sự tốt đẹp của linh hồn, giá trị của nhân đức, họ kéo dài cuộc sống trong tội lỗi, họ giống như một bệnh nhân trước giờ chết mê man bất tỉnh.

- Người học giáo lý luôn có hai hướng dẫn viên đi trước: Lời Khuyên Nhũ và Sự Vâng Lời.

- Tôi tin, nếu ai không lắng nghe Lời Chúa sẽ không được cứu rỗi, vì họ không biết làm gì để được cứu rỗi.

- Hỡi các bạn, tôi nghĩ, đa số người công giáo nếu bị hư đi là vì họ không chịu học giáo lý.

*LÀM VIỆC CHO NƯỚC TRỜI

Có nhiều người công giáo vẫn chưa biết một điều là tại sao mình có mặt trên trái đất này... "Lạy Chúa, tại sao con được sinh ra trên trái đất này? - Là để cứu chuộc con. Tại sao Chúa lại muốn cứu chuộc con? - Là bởi vì ta thương yêu con".

Vui sướng biết bao... đẹp để biết bao... việc mến yêu và phụng sự Thiên Chúa!

Chúng ta sống trên thế gian này chỉ để thực hiện điều đó mà thôi. Ngoài giả, đều uổng công vô ích. Mọi hành động của ta phải được hướng về Chúa, phó thác trong tay Ngài. Khi thức dậy, ta hãy nói với Chúa: "Lạy Chúa, con muốn làm mọi việc ngày hôm nay vì Chúa. Con xin đón nhận mọi sự xảy đến cho con theo Thánh Ý Chúa. Con chẳng làm được gì nếu không có ơn Chúa, xin hãy cứu giúp con, con xin dâng mình con như của lễ hy sinh".

Khi gần đến giờ chết con người thường hối tiếc về thời giờ của đời mình đã phung phí cho những cuộc hành lạc, đấu láo vô bổ.. thay vì sử dụng thời gian đó vào những lời cầu nguyện, những việc từ thiện.... để trao đổi tinh thần đạo đức yếu kém của mình. Đây là lúc con người thấy rõ mình chưa làm được gì cho Nước Trời.

Điều đó thật đáng buồn. Ba phần tư các tín hữu chỉ lo nghĩ đến sự hưởng thụ vật chất, thoả mãn xác thịt sẽ phải hư nát, mà không nghĩ đến linh hồn của họ sẽ được vĩnh phúc hoặc trầm luân đời đời. Họ thiếu tinh thần và ý thức Lời Chúa: điều làm cho ta đáng run sợ!

- Do đó, chúng ta phải nghĩ đến việc cứu rỗi linh hồn. Thế gian, tiền tài, lạc thú, danh vọng sẽ qua đi; Nước Trời và Hỏa Ngục sẽ luôn luôn tồn tại. Vậy xin các bạn hãy coi chừng !

- Hầu hết các Thánh đều không bắt đầu tốt, nhưng tất cả đều kết thúc đẹp để cuộc đời họ. Chúng ta có những sai lầm trong dĩ vãng, hãy khởi sự lại mọi sự cho tốt đẹp để mang theo lên Nước Trời mọi công nghiệp của chúng ta.

Đa Minh Trương

MỤC ĐÍCH CÁC KHÓA LINH THAO 3, 5, 8 NGÀY và 9 THÁNG

Cha Julian Thành S.J.

I. KHÓA CUỐI TUẦN (3 ngày)

MỤC ĐÍCH

Dẫn anh em trên đường làm quen và kết thân với Thiên Chúa

- * biết NGHE, tức là cảm nhận các tiếng kêu mời, tác động, soi sáng của Chúa,
- * vượt qua những hiểu lầm về Thiên Chúa (là ông quan tòa, độc tài, khó yêu . . .)
- * biết "thinh lặng" và giá trị của thinh lặng,
- * biết "mở lòng" tức là để những tâm tình thầm kín từ từ nẩy nở lên để Thiên Chúa chữa lành vết thương, được Ngài tha thứ tội lỗi, mang lại niềm vui và bình an đích thực đến chúng ta.

Hiểu và cảm nhận giá trị cao quý của loài người và mục tiêu cuộc sống theo Thánh Ý Chúa:

- * vượt qua mặc cảm tự ti, chán nản, tội lỗi và các vết thương nội tâm từ quá khứ,
- * tha thu và mo long chấp nhận tha nhân,
- * yêu mến anh em, tin tưởng họ, yêu đời và hy vọng,
- * mong muốn giúp tha nhân.

Hiểu và thực sự "ăn năn trở lại" với Chúa:

- * bỏ cuộc sống tội lỗi, ích kỷ, lầm lạc,
- * bỏ tham vọng, thần tượng trong cuộc sống,
- * dẫn thân phục vụ tha nhân với lòng rộng rãi,
- * lắng nghe ơn kêu gọi Chúa dành cho mình.

Biết "nhận định" Thánh Ý Chúa:

- * phân biệt thần loại, hiểu những mảnh giả dối của thần dữ mang đến sự chết và hương vị hiền lành, ngay thẳng của thần lành dẫn đến sự sống,
- * tìm lại và hướng bình an đích thực,
- * biết nghe và tuân theo những tác động của Chúa khi soi sáng và kêu mời chúng ta.

Biết đọc và cầu nguyện với Kinh Thánh, trong các Thánh Lễ, trong Bí Tích Hòa Giải, qua Thánh Ca, khi cầu nguyện bộc phát, hoặc viết nhật ký, làm Phút Hồi Tâm, . . .

II. KHÓA NĂM, TÁM NGÀY

MỤC ĐÍCH

Muốn đi xa hơn trên đường kết thân và đẹp lòng Thiên Chúa,

- * quy mến tình bạn với Chúa Kitô,
- * muốn hiểu đường lối của Chúa khác đường lối ích kỷ của chính mình ở chỗ nào,
- * muốn có lòng "BÌNH TÂM" thực sự để quy mến Chúa trên hết mọi sự,
- * sẵn sàng thoát ra những ràng buộc nội tâm, các thần tượng và mở lòng cho tình yêu Chúa,
- * muốn tìm hiểu ƠN KÊU GỌI Chúa dành cho mình và lựa chọn tương lai. Những ai chỉ muốn "tránh tội trọng" và "cứu linh hồn" thôi, tức là chỉ muốn tuân theo các điều răn "tối thiểu" thôi, sống một cuộc sống "đạo đức" và bảo đảm "bình an" tâm hồn, chưa sẵn sàng cam phòng 5 hoặc 8 ngày.

ĐIỀU KIỆN CẦN THIẾT ĐỂ LINH THAO 5, 8 NGÀY:

Anh chị sẵn sàng cầu nguyện một cách đơn giản, không dùng "phao" hay nhiều hình thức:

- * biết cầu nguyện, xét mình, suy niệm Kinh Thánh một mình,

- * biết làm thời khóa biểu thích hợp với mình, có giờ suy niệm, xét gẫm, thông dong . . .
- * muốn tập cảm nhận các tác động của Thiên Chúa không có "nguyên do", tức là không dùng những hình thức có thể gây cảm xúc thiêng liêng.
- * muốn tập phân biệt thân loại tình vi hơn, giữa tốt thiệt và tốt giả, tức là "tốt" lúc bắt đầu và lúc kết thúc trong Thánh Ý Chúa và "tốt" lúc ban đầu mà kết thúc ngoài Thánh Ý Chúa.

Đối với các anh chị này "thình lạng" không phải là vấn đề. Ngược lại, họ đi tìm đến thình lạng hoàn toàn và lâu dài như điều kiện cần thiết để đạt tới các kết quả trên.

Các anh chị cảm thấy Chúa Kitô thu hút ngày càng nhiều,

- * muốn nghe và đáp lại tiếng kêu mời của Ngài một cách khiêm nhường,
- * chứ không phải mơ ước có những kinh nghiệm cao siêu theo ý muốn riêng,
- * biết rõ ràng lòng yếu đuối với tham vọng và tự ái của mình,
- * đáng được Chúa cứu thoát để sống càng ngày càng tự do và bình tâm.

III. KHÓA CHÍN THÁNG TRONG CUỘC SỐNG (HOẶC MỘT THÁNG TRONG NHÀ CẦM PHÒNG) (Khóa Linh Thao "trọn vẹn" qua bốn giai đoạn)

Nhiều người đã Linh Thao xong và tự hỏi xem ích lợi lâu dài, trong khi nhiều anh chị khác đang sửa soạn bước vào nhưng còn phân vân tự hỏi: tôi có nên Linh Thao chín tháng chăng? Thánh I-Nhã căn dặn tha thiết đừng bước vào các giai đoạn 2, 3, 4 của Linh Thao nếu chưa sẵn sàng, vì Linh Thao qua bốn giai đoạn sẽ có hại hơn là có ích lợi đối với những ai chưa sẵn sàng. Theo kinh nghiệm cha trong Phong Trào giáo dân tại Tây Ban Nha, trong chương trình huấn luyện có một tháng Linh Thao, nhiều anh chị rất sốt sắng lúc kết thúc Linh Thao. Nhưng thực sự đa số anh chị chưa đủ tuổi, đủ kinh nghiệm để hiểu biết chính mình trong cuộc sống. Hôm nay đa số anh chị trong phong trào đó chẳng hoạt động trong các cộng đoàn.

Những giai đoạn Linh Thao không phải là những bậc cấp từ từ cao hơn, hoặc một đường đi lên trên núi cao. Các giai đoạn Linh Thao chỉ theo và tôn trọng đường lối Chúa kêu mời loài người. Cũng như trong Phúc Âm các môn đệ hấp thụ tinh thần Thầy trong một thời gian. Hôm nay chúng ta cũng cần thời gian để thoát khỏi các đam mê và từ bỏ lòng tự ái cũng lợi ích riêng mình. Chúa hoạt động trong tâm lòng khi chúng ta mở lòng và sẵn sàng từ bỏ những ý riêng. Như vậy các giai đoạn Linh Thao cũng chỉ là những giai đoạn "tự do" và "bình tâm" thôi. Dưới sức hấp dẫn của Chúa càng ngày chúng ta càng tự do đối với những ràng buộc cũ và sẵn sàng đẹp lòng và bắt chước Chúa nhiều hơn.

LÝ DO TẠI SAO TÔI MUỐN LINH THAO CHÍN THÁNG?

- * Có nhiều lý do không chính đáng, chẳng hạn: trong vùng tôi nhiều người đã Linh Thao có vẻ rút nhiều kết quả! Tôi tò mò muốn biết! Tôi là trưởng nhóm vùng, không có thể thiếu "bằng" Linh Thao 9 tháng! Tôi muốn cầu nguyện đều đều, có người cung cấp đề tài và bắt tôi để dành thì giờ cầu nguyện hằng ngày!
- * Lý do chính đáng phải bắt nguồn từ tiếng kêu Chúa, lời cuốn anh chị dưới hình thức nào đó, mà anh chị không có thể không nghe. Muốn tiếng đó là tiếng kêu của Chúa thực sự, các anh chị phải Linh Thao 5, 6 ngày trước và cảm nhận trong cuộc sống ảnh hưởng của Đức Tin Yêu mới này.

ĐIỀU KIỆN CẦN THIẾT ĐỂ LINH THAO 9 THÁNG CÓ KẾT QUẢ:

- * Dường nhiên phải có điều kiện thời giờ cầu nguyện hằng ngày, địa điểm, sức khỏe và . . . người linh hướng.
- * Có đủ tuổi và kinh nghiệm về chính mình trong sóng gió của cuộc sống hằng ngày, có kinh nghiệm về thành công và thất bại trong học vấn, sự nghiệp, tình cảm, có bạn trai bạn gái, có lẽ đã biết yêu và thất tình ít nhiều . . . , đang hoạt động trong công việc tông đồ, phục vụ.
- * Biết ghi nhận những phản ứng trước các kinh nghiệm trên: phản ứng trước mùi vị thành công cũng như lúc ném mùi đắng của thất bại, bị hiểu lầm, muốn hiểu sâu xa các mối liên hệ với người cùng và khác phái. Trong Linh Thao anh chị sẽ căn cứ vào những phản ứng đó mà tìm xu hướng sâu xa của mình và đặt nền móng vững chắc cho những tiếng kêu mời của Chúa.
- * Cha cũng thiết tưởng rằng anh chị em phải trải qua vài ngã ba về tình cảm trước khi Linh Thao 9 tháng. □

DANH SÁCH THAM DỰ VIÊN LINH THAO BETZDORF 1993

1. Simon DIỆP NGỌC ANH

13 rue Truillot C 12 , 94200 Ivry sur Seine, france

Tel. (1) 49 60 99 64

2. Martha NGUYỄN THỊ AN (1.1.1933)

Merhause Str. 25a, 6395 Weilrod - Alt Weilnau

0033

3. Phero TRẦN NGỌC CHÂU

Gottfried - Bohm - Ring 14, 8000 Muenchen 70 (089 - 7 8 5 16 05)

4. Giuse ĐINH PHAN CÚ

Gottfried - Bohm - Ring 14, 8000 Muenchen 70 (089 - 7 8 5 16 05)

5. Gioan NGUYỄN DỨC CHÍNH

Leogans 2, 6000 frankfurt 60 (069 - 42 43 20)

6. Anna NGUYỄN THỊ CÚC

Augustusstr. 40, 6369 Niederau 1

7. Anna NGUYỄN MỸ DUNG

Am Felsenkeller Str. 17, 6272 Niederhausen (06127 - 23 02)

8. Anna NGUYỄN THỊ ĐÌNH

Mainzerstr. 121, 60 50 Offenbach (069 - 88 84 62)

9. Anna NGUYỄN THỊ ĐIỂN

Bornweg 18, 6702 Bad Durkheim (0632 - 6 37 87)

10. Pierre Daniel TRƯỜNG NGỌC HÃ

Julius Brecht Str. 7, 6231 Schwalbach a. Taunus (06196 - 8 52 01)

11. Gioan Baotixita PHẠM ĐỨC HIỀN (1930)

Huttenstr. 24, 7520 Bruchsal (07251 - 8 38 26)

12 Maria VŨ THỊ HỌC

Mozartstr. 1, 6141 Einhausen (06251 - 58 75 64)

13. Giuse-Maria TRƯỜNG NGỌC HIẾU

Martinusstr. 24, 5483 Badneuenahr (02641 - 2 68 83)

14. Giuse TRẦN VĂN HUÂN

Baiting Str. 56, 6100 Darmstadt (06151 - 71 30 66)

Baiting

15. Phero NGUYỄN VĂN LÃNH (26.11. 1931)

Merhauser Str. 25a, 6395 Weilrod, Alt Weilnau

16. Anna HÀ THI LIÊU (15.2.19 44)
Alzeyer Str. 46, 6000 Frankfurt Nied (069 - 39 95 89)
17. Anna HÀ THI LIÊU
Moritz Budge 12a, 6330 Wetzlar 3 (06441 - 4 34 10)
18. Maria Magdalena TẠ NGUYỄN MỸ LINH
Leogans 2, 6000 Frankfurt 60 (069 - 42 43 20)
- 19 Maria HOÃNG THI MỸ LINH
Bornweg 18, 6702 Bad Dürkheim. (06322 - 6 37 87)
20. Gioan Baotixita TRẦN DÌNH LÝ
Alzeyer Str. 46, 6000 Frankfurt Nied (069 - 39 95 89)
21. TRẦN THI NGỌC MAI
13rue Truillot C12, 94200 Ivry sur Seine, France
- 22 Phêrô TÔN NGỌC MAI
Augustuststr. 40, 6369 Niederau 1 (06187 - 2 58 21)
23. Josef VŨ DUY MINH
Rheinstr. , 6141 Einhausen (06251 - 5 75 16)
24. Maria HỒ THI LY MAI
Julius Brecht Str. 7, 6231 Schwalbach a. Taunus (0619 6 - 8 52 01)
- 25 .Madelena LÊ THI NGAI
Friedrichstr. 35, 6730 Neustadt (06321 - 3 58 80)
26. Luca. NGUYỄN DUY NƯỜNG
Am Felsenkeller 17, 6272 Niederhausen (06127 - 2302)
27. Josef NGUYỄN QUỐC TUẤN
Mozartstr. 1, 6141 Einhausen (06251 - 58 75 64)
28. Giakim HỒ VĂN THAI
Zeppelinstr. 45, 6800 Mannheim (0621 - 31 58 96)
29. Maria NGUYỄN THI THỊN (1939)
Huttenstr. 24, 7520 Bruchsal (07251 - 8 38 26)
30. Elisabeth NGUYỄN THI TIẾT (15.6.1944)
Gustavsburger Str. 23, 6095 Ginsheim 2 (06144 - 23 93)
31. Phaolo TRƯỜNG XUÂN SAO
Gustavsburger Str. 23, 6095 Ginsheim 2 (06144- 23 93)
32. Michael NGUYỄN THỀ MINH S.J.
42 rue de Grenelle, 75343 Paris Cedex France (1) 44 39 46 01)

NHÀ CONCORDIA - ĐỊA ĐIỂM CẮM PHÒNG LINH THAO BÉTZDORF 1993

